

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1962

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
135

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4242

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών
και άλλων τινών διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1962 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ κλίμαξ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ὡς αὕτη ἐτέθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3765/1957, ἀντικαθίσταται διὰ τῆς κατωτέρω κλίμακος, ἐφαρμοζομένης ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 καὶ ἐφεξῆς:

Κλίμακον εἰσοδήματος	Φορολ. συντελ.	Φόρος κλιμακίου	Σύνολον	
			Εἰσοδήματος	Φόρου
3.000	3	90	3.000	90
3.000	4	120	6.000	210
3.000	5	150	9.000	360
3.000	6	180	12.000	540
6.000	7	420	18.000	960
6.000	8	480	24.000	1.440
6.000	9	540	30.000	1.980
6.000	10	600	36.000	2.580
12.000	11	1.320	48.000	3.900
12.000	12	1.440	60.000	5.340
20.000	14	2.800	80.000	8.140
20.000	16	3.200	100.000	11.340
20.000	18	3.600	120.000	14.940
40.000	22	8.800	160.000	23.740
40.000	28	11.200	200.000	34.940
40.000	36	14.400	240.000	49.340
80.000	44	35.200	320.000	84.540
80.000	48	38.400	400.000	122.940
100.000	53	53.000	500.000	175.940
100.000	57	57.000	600.000	232.940
200.000	58	116.000	800.000	348.940
200.000	59	118.000	1.000.000	466.940
Ὑπερβάλλον	60			

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται δεῦτερον ἐδάφιον ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὸ ποσὸν τοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου δὲν δύναται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ φόρου τοῦ ἡμερολογούντος ἐπὶ τοῦ ὅλικοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλίμακος τῆς προηγουμένης παραγράφου».

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς αὗται ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 3765/1957, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Ὡσαύτως ἐκπίπτει, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσης, ποσὸν δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δι' ἕκαστον τῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων τὸν φορολογούμενον προσώπων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν εἰς τὸ συνολικὸν εἰσόδημα περιλαμβάνεται καὶ εἰσόδημα τῆς σύζυγου προερχόμενον ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν, τὸ ἐκπιπτόμενον διὰ τὴν σύζυγον ποσὸν ἀξιάναται εἰς 12.000 δραχμάς. Ἐπίσης εἰς δραχμάς 12.000 ἀξιάναται τὸ ἐκπιπτόμενον διὰ τὴν σύζυγον ποσὸν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τὸ συνολικὸν εἰσόδημα περιλαμβάνεται καὶ εἰσόδημα τῆς σύζυγου προερχόμενον ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκ γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀντικαθίστῃ ἐπάγγελμα ἴδιον καὶ ἀνεξάρτητον τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ συζύγου τῆς.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 4.000 ἀφορολόγητον ποσὸν διὰ τὴν σύζυγον, μὴ θυνάμενον, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ ὅλικοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ταύτης, ἐκπίπτει ἐκ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῆς, τὸ ὅποιον λαμβάνεται κεχωρισμένως ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ συζύγου προκειμένου νὰ ὑπολογισθῇ ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀναλογῶν φόρος.

Θεωροῦνται ἐκ τῶν συνοικούντων βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα:

α) Ἡ σύζυγος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὑπέχει ἰδίαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν,

β) τὰ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπέχουν ἰδίαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν,

γ) τὰ ἀνίκονα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ αἱ ἄγαμοι θυγατέρες, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας,

δ) τὰ συνεργαζόμενα μετὰ τοῦ φορολογουμένου καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τέκνων, ἀλλὰ μόνον προκειμένου περὶ ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν,

ε) τὰ σπουδάζοντα εἰς ἀνεγνωρισμένης σχολῆς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς τέκνα μέχρι τοῦ εικοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν,

στ) οἱ ἀνιόντες ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, καὶ

ζ) αἱ ἄγαμοι ἀδελφαί.

Τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις γ, δ, ε, στ καὶ ζ θεωροῦνται ὅτι βαρύνουν τὸν φορολογούμενον, μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἴδιον εἰσόδημα ἢ τοῦτο εἶναι μικρότερον τοῦ ποσῶν τῶν δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ἐτησίως».

2. Ἡ διάταξις τῆς πρώτης περιόδου τοῦ πρώτου ἐδαφίου

της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Ν. Α. 3323)1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Πάν φυσικόν πρόσωπον, διὰ τὸ ὁποῖον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις τοῦ άρθρου 3, ὑποχρεῖται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως, ἐφ' ὅσον τὸ μετὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκπτώσεις ἀπομένον φορολογητέον εἰσόδημα αὐτοῦ ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχμάς».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 5:

«5. Εἰσοδήματα ἐξ ἐκμισθώσεως οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν ὡς καὶ ἐκ τόκων θανείων κτηθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλ' ἀποδοδεγμένως μὴ εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου, ἐπιτρέπεται ὅπως μὴ συνυπολογίζονται εἰς τὸ συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τούτου, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐκχωρηθῇ εἰς τὸ Δημόσιον ἄνευ ἀνταλλάγματος. Ἡ ἐκχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀπλῆς ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου εἰς φόρον, ὑποβαλλομένης ὁμοῦ μετὰ τῆς φορολογικῆς δηλώσεως εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφόρον, ἐπιμελεία τοῦ ὁποῖου κοινοποιεῖται ἀντίγραφον ταύτης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ὀφειλέτην. Μετὰ τῆς δηλώσεως παραδίδονται εἰς τὸ Δημόσιον τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐκχωρουμένης ἀπαιτήσεως ἔγγραφα, διὰ τῆς αὐτῆς δὲ δηλώσεως βεβαίωσι ὁ ἐκχωρὼν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικτικὸν μέσον κατέχει. Τὸ Δημόσιον ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἐκχωρητοῦ.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος νέα παράγραφος 3, τῆς ἄχρι τοῦδε παραγράφου 3 ἀριθμουμένης εἰς 4:

«3. Χρηματικὰ θραβεῖα καταβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἢ ὑπὸ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν πρὸς βράδευσιν ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ πνευματικῶν ἐν γένει ἐπιδόσεων, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰσοδήματος.

Ἡ αὐτὴ ἀπαλλαγή παρέχεται καὶ ὅσας τὰ ἀνωτέρω θραβεῖα ἀπονέμονται ὑπὸ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, κατόπιν προκηρύξεως νομίμως σχετικοῦ δημοσίου διαγωνισμού».

5. Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν. Α. 3323)1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ Ν. Α. 3765)1957, αντικαθίσταται ὡς εξής:

«γ) Τὰ ἔξοδα ἱατρικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ἀφ' ἐνδὸς τοῦ ὑποχρέου καὶ ἀφ' ἐτέρου τῆς συζύγου, τῶν ἀνιόντων ἀμφοτέρων τῶν συζύγων καὶ τῶν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των τέκνων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα βαρύνουσι τὸν φορολογούμενον κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 καὶ δὲν ὑπέχουν ἰδίαν φορολογικὴν ὑποχρέωσιν. Ἐξαιρετικῶς ἐκπίπτουν τὰ ἔξοδα νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν ἀγάμων τέκνων ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἴδιον εἰσόδημα καὶ πάσχουν ἐξ ἀνιάτου νοσήματος.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται τὰ δικαιολογητικὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐκπτώσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ἐξόδων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως».

6. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 8 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 αντικαθίσταται ὡς εξής:

β) Τὸ ἐπιδικαζόμενον καὶ καταβαλλόμενον λόγῳ διατροφῆς ποσὸν αα) εἰς τὴν σύζυγον, ββ) εἰς τὴν ἐν διαστάσει πρὸς τὸν πατέρα καὶ μὴ μετ' αὐτοῦ συνοικοῦσαν ἄγαμον θυγατέρα καὶ γγ) εἰς τὰ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισθέντα ἐξώγαμα τέκνα, φορολογούμενον ὡς ἴδιον αὐτῶν εἰσόδημα.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 αντικαθίσταται ὡς εξής:

Ἄρθρον 5.

Προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος διὰ συντελεστῶν ἐπὶ στοιχείων δαπανῶν διαδίδσεως τοῦ φορολογουμένου.

1. Ἐὰν τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου 4 ἐξυρισκόμενον συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου διὰ τῆς ἀθροίσεως τῶν ἐπὶ μέρους εἰσοδημάτων του ἐκ τῶν πηγῶν Α ἕως καὶ Ζ εἶναι κατώτερον τοῦ προσδιοριζο-

μένου διὰ συντελεστῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ 2 στοιχείων δαπανῶν διαδίδσεως αὐτοῦ, λαμβάνεται ὡς συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, τὸ τελευταῖον τοῦτο μεῖζον εἰσόδημα.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου δὲν ἐφαρμόζονται: α) ὅσας εἰς τὸ διὰ τῆς χρήσεως συντελεστῶν ἐπὶ στοιχείων δαπανῶν διαδίδσεως τοῦ φορολογουμένου προσδιοριζόμενον ποσὸν συνολικῶν καθαρῶν εἰσοδημάτων, κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις, εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν ἐβδομήκοντα χιλιάδων (70.000) καὶ β) ἐπὶ προσώπων τῶν ὁποίων τὸ εἰσόδημα ὑπόκειται εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Α. 3787) 1957 «περὶ φορολογίας ἐνίων ἐπιχειρήσεων τύπου» καὶ τοῦ Νόμου 4041)1960 «περὶ φορολογίας ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων» εἰδικὸν φόρον.

2. Τὸ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν δαπανῶν διαδίδσεως τοῦ φορολογουμένου προσδιοριζόμενον συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ ἐξυρισκόμενου δι' ἀθροίσεως τῶν ἐξῆς κατ' ἰδίαν ποσῶν, καθοριζόμενον διὰ τῆς χρήσεως τῶν κατωτέρω συντελεστῶν ἐπὶ τῶν ἐπομένων, περιοριστικῶς ἀναφορμένων, στοιχείων, ἀφορῶντων εἰς δαπάνας διαδίδσεως τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Α. Πολλαπλάσιον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπομένης παραγράφου 3 ἐτησίου ἐνοικίου—καταβαλλομένου ἢ τεκμαρτοῦ—τῆς κυρίας κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του, κατὰ τὰς κατωτέρω διακρίσεις:

α) ποσὸν ἴσον πρὸς τρεῖς καὶ ἥμισυ φορὰς τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου κατοικίας ἢ διαμονῆς, ἐὰν τοῦτο εἶναι μέχρι δραχμῶν ἐξήκοντα χιλιάδων (60.000).

β) ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τετραπλάσιον τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου κατοικίας ἢ διαμονῆς, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τῶν 60.000 καὶ μέχρις 84.000 δραχμῶν,

γ) ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ πενταπλάσιον τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου κατοικίας ἢ διαμονῆς, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τῶν 84.000 δραχμῶν.

Ἐὰν τὸ ἐνοίκιον—καταβαλλόμενον ἢ τεκμαρτόν—καθορίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιστασίου, τὰ πολλαπλάσια τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων α, β καὶ γ προσαυξάνονται κατὰ μίαν μονάδα.

Προκειμένου περὶ συνταξιούχων μὴ ἀσκούντων ἐμπορικὴν ἐν γένει ἐπιχείρησιν ἢ ἐλευθέρην ἐπάγγελμα, τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐδάφιον α' πολλαπλάσιον ὁρίζεται εἰς δύο καὶ ἥμισυ φορὰς τοῦ ἐνοικίου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν συντρέχουν αἱ ὑπὸ τὰ κατωτέρω στοιχεῖα Γ', Δ', ΣΤ', Ζ' καὶ Η' δαπάναι διαδίδσεως.

Β. Ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ ἐνοικίου τῆς τυχρῆς θερμῆς διαμονῆς καὶ ἐν γένει δευτερευούσης κατοικίας τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του ἐπὶ τὸ ἀντίστοιχον πολλαπλάσιον τοῦ ἐνοικίου τῆς κυρίας κατοικίας αὐτοῦ, κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἐδαφίων α, β καὶ γ τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως Α, προσημειωμένον κατὰ ἡμίσειαν μονάδα. Ἐν τῷ προσδιορισμῷ τοῦ εἰσοδήματος ἐπὶ τῇ θάσει τῆς δαπάνης τῆς παρούσης περιπτώσεως, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς προηγουμένης περιπτώσεως Α τυχρὸν προσάυξεις τοῦ πολλαπλάσιου τοῦ ἐνοικίου τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου λόγῳ καθορισμοῦ τοῦ ἐνοικίου τούτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐνοικιστασίου.

Γ. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ τὰ μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντα καὶ βαρύνοντα αὐτόν, κατὰ τὸ ἄρθρον 8, πρόσωπα ἔχουσιν ἰδιόκτητα ἐπιδατηγὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως:

α) ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἀπλοῦν τῆς ἐτησίας δαπάνης τοῦ πρώτου αὐτοκινήτου, καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος άρθρου, εἰς δραχμάς 20.000, ἐὰν ἔχη κινήτηρα ἰσχύος μικροτέρας τῶν 15 φορολογησίμων ἵππων καὶ εἰς δραχμάς 30.000, ἐὰν ἔχη κινήτηρα ἰσχύος ἴσης ἢ μεγαλυτέρας τῶν 15 φορολογησίμων ἵππων,

β) ποσὸν ἴσον πρὸς μίαν καὶ ἥμισυ φορὰς τῆς ἐτησίας δαπάνης ἐκαστοῦ, πέραν τοῦ πρώτου αὐτοκινήτου, καθοριζομένης, ἀναλόγως τῆς ἱκανοδυνάμειος αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει α' ποσά.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης θεωρεῖται ὡς ἰδιόκτητον τὸ φορολογούμενον καὶ τὸ αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον α) ἐμφανίζεται ἐπ' ὀνόματι προσώπων τῆς οἰκογενειακῆς ἢ

προσωπικής υπηρεσίας του ή β) φέρεται εις τὰ στοιχεῖα κτῆ-
σεως καὶ ταξινόμησεως αὐτοῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιχειρήσεως
τῆς ὁποίας οὗτος τυγχάνει διευθυντῆς ἢ διαχειριστῆς ἢ ἐταί-
ρος ἢ ἐντεταλμένος ἢ διευδύνων σύμβουλος ἢ πρόεδρος ἢ ἀν-
τιπρόεδρος ἢ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καὶ
ἐν ὁποίον αὐτοκίνητον ὁ φορολογούμενος χρησιμοποιεῖ καὶ διὰ
προσωπικὰς τοῦ ἀνάγκας.

Δ. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ τὰ μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντα καὶ
βαρύνοντα αὐτόν, κατὰ τὸ ἄρθρον 8, πρόσωπα ἢ τὰ πρόσωπα
τῆς οἰκογενειακῆς ἢ προσωπικῆς υπηρεσίας του ἔχωσι κατὰ
τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος ιδιόκτητον κότερον ἢ ἐνζινάκατον μήκους
μεγαλυτέρου τῶν πέντε μέτρων ἢ ἔχωσι μισθώσει τοιαῦτα μέ-
τα ἀναφυγῆς παρὰ τρίτου, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἅπλουν τῆς ἐτη-
σίας δαπάνης αὐτῶν καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ
παρόντος ἁρθρου, εἰς δραχμὰς 20.000.

Ε. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἔχῃ οἰκιακοὺς ἐμισθίους βου-
θούς, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἅπλουν τῆς ἐτησίας δαπάνης τούτου,
καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἁρθρου, εἰς
δραχμὰς 10.000 διὰ τὸ πρῶτον καὶ εἰς δραχμὰς 20.000 δι'
ἑκάστον, πέραν τοῦ πρώτου, τῶν προσώπων τούτων.

ΣΤ. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος διατηρῇ εἰς τὴν οἰκίαν του
βιβλικὸν προσωπικόν, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἅπλουν τῆς ἐτη-
σίας δαπάνης τούτου, καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ
παρόντος ἁρθρου, εἰς δραχμὰς 20.000 δι' ἑκάστον τῶν προ-
σώπων τούτων.

Ζ. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος διατηρῇ ὁδηγὸν ἐπιδατηγὸν αὐ-
τοκινήτου ιδιωτικῆς χρήσεως, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἅπλουν τῆς
ἐτησίας δαπάνης τούτου, καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν
τοῦ παρόντος ἁρθρου, εἰς δραχμὰς 30.000 δι' ἑκάστον τῶν ὁ-
δηγῶν τούτων.

Εἰσὸδήματα τοῦ φορολογουμένου, εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσόν, ὑπο-
λογίζεται καὶ διὰ τὸν ὁδηγὸν τοῦ αὐτοκινήτου, ὅστις τυγχά-
ναι μισθωτὸς τῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς ὁποίας ὁ φορολογούμενος
εἶναι διευθυντῆς ἢ διαχειριστῆς ἢ σύμβουλος κλπ., ἐφ' ὅσον
συμβαίνει περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς περι-
πτώσεως β' τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως
Γ' τῆς παρούσης παραγράφου.

Η. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ τὰ μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντα καὶ
βαρύνοντα αὐτόν, κατὰ τὸ ἄρθρον 8, πρόσωπα τῆς οἰκογε-
νείας του ἔχωσι ἐν ιδιότητι θαλαμηγὸν ὀλικῆς χωρητικότη-
τος μέχρι 40 κῶρων, ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἅπλουν τῆς ἐτησίας
δαπάνης ταύτης, καθοριζομένης, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πα-
ρόντος ἁρθρου, εἰς δραχμὰς 150.000.

Ἐὰν ἡ θαλαμηγὸς εἶναι ὀλικῆς χωρητικότητος μεγαλυτέ-
ρας τῶν 40 κῶρων, τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δαπάνης ταύτης ὑπο-
λογιζόμενον εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου ὀρίζεται εἰς δρα-
μὰς 300.000.

Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς ἀνωτέρω πε-
ρίπτωσης Γ' τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται κατ'
ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ θαλαμηγῶν.

3. Τὸ ἐνοίκιον κατοικίας, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατα-
ξεων τοῦ παρόντος ἁρθρου λαμβάνεται, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν
ὀριστικῶν φορολογικῶν στοιχείων τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἢ τοῦ ιδιο-
κατοικοῦντος, κατὰ περίπτωσιν, τοῦ οἰκείου οἴκου. Ἐτους, με-
τὰ τῶν ἐπισταμένων δὲ τοιούτων, τοῦ τελευταίου οἴκου. Ἐτους, καὶ
ἐγένετο ὀριστικὸς καθορισμός.

Ἐπὶ τῶν διαμενόντων εἰς ξενοδοχεῖα, λαμβάνεται ὡς ἐνοί-
κιον κατοικίας τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει ἐνοίκιο
διαμονῆς. Ἐὰν δὲ εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ξενοδοχείου περι-
λαμβάνεται καὶ τὸ ἀντίτιμον τροφῆς, λογίζεται ὡς ἐνοίκιο
κατοικίας τὸ ἥμισυ τοῦ μετὰ τροφῆς συμπεφωνημένου ποσοῦ.

Ὅσῳκις ὁ φορολογούμενος, ἀσκῶν ἐμπορικὴν ἐν γένει ἐπι-
χείρησιν ἢ ἐλευθέρην ἐπάγγελμα, χρησιμοποιεῖ τὴν κατοικίαν
αὐτοῦ καὶ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, χωρὶς νὰ δια-
τηρῇ ἕτερον πρὸς τοῦτο ἐν τῇ αὐτῇ πόλει γραφεῖον ἢ διαμέ-
ρισμα, τὸ ἐνοίκιον κατοικίας, καταβαλλόμενον ἢ τεκμαρτόν
αὐτῷ κατὰ 25 ο.ο.

4. Τὰ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 τοῦ παρόντος
ἁρθρου ὀριζόμενα ποσὰ εἰσδήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δαπανῶν
διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου μειοῦνται κατὰ 20 ο.ο., προ-
κειμένου περὶ φορολογουμένων ὑπαγομένων, ὡς πρὸς τὴν φορο-
λογίαν εἰσδήματος φυσικῶν προσώπων, εἰς τὰς λοιπὰς
Οἰκον. Ἐφορίας τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν λειτουργούντων εἰς

τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ
Θεσσαλονίκης.

5. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγρά-
φων τοῦ παρόντος ἁρθρου προσδιοριζόμενον εἰσόδημα μειοῦται
κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεδειγμένων κτηθέντων ὑπὸ τοῦ φορο-
λογουμένου κατὰ τὸ οἰκεῖον οἶκον. Ἐτος εἰσδημάτων, τὰ ὁποῖα
καταβάλλονται ἀπὸ τῆς φορολογίας εἰσδήματος φυσικῶν
προσώπων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, περιλαμ-
βανόμενων καὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου
τοῦ ἁρθρου 40, τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 45 τοῦ παρ-
τος Νόμου, ὡς αὕτη συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 3765)1957
καὶ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 3765)1957,
καταλασσομένων ἀπὸ τῆς φορολογίας εἰσδημάτων.

Ὡσαύτως δύναται νὰ μειωθῇ: α) κατὰ τὸ ποσὸν τῆς κατὰ
τὰς κειμένους διατάξεις ἐκπεστέας ζημίας τοῦ φορολογουμέ-
νου καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐταῖς προνοηθείσεις, β) κατὰ τὸ ποσὸν
καθ' ὃ τὸ κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος
πραγματικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ὑπαχθὲν εἰς
φορολογίαν ἐπὶ τῇ βάσει εἰληκρινὸς δηλώσεως τούτου, μετ'
ἐκπτώσιν τοῦ ἀναλογούντος εἰς αὐτὸ φόρου, ὑπερβαίνει τὸ κατὰ
τὸ παρὸν ἄρθρον προσδιοριζόμενον συνολικὸν εἰσόδημα αὐτοῦ.
Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς μειώσεως ταύτης ἀποφαίνεται τὸ ἀρ-
μόδιον φορολογικὸν δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ φορολο-
γουμένου ὑποβαλλομένη εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἐφε-
σον. Ἡ αἴτησις διαβιβάζεται εἰς τὸ ἀρμόδιον φορολογικὸν δι-
καστήριον μετ' ὧν τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργηθέντος σχετι-
κοῦ ἐλέγχου καὶ εἰσάγεται κατὰ προτίμησιν πρὸς συζήτησιν
τοῦ ὑποβαλλόντος τὴν αἴτησιν καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφέρου
καλουμένου ὅπως παραστῶσι κατ' αὐτὴν τὸν ἀντικείμενον πέντε
(5) πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου. Ἡ αἴτη-
σις τοῦ παρόντος ἐδαφίου δὲν ἀναστέλλει τὴν βεβαιωσιν καὶ
εἰσπραξιν τοῦ ἀναλογούντος φόρου ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν
ἄρθρον φορολογητέου εἰσδήματος.

Τὸ ἀπομένον ὑπόλοιπον ἀποτελεῖ τὸ κατὰ τὰς διατα-
ξεις τοῦ παρόντος ἁρθρου καθοριζόμενον συνολικὸν
καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου. Ἐκ τούτου ἐνεργεῖται,
προκειμένου προσδιορισμοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ φορο-
λογητέου εἰσδήματος, αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις
εἰδικαὶ μειώσεις ἐπὶ τῶν δηλουμένων εἰσδημάτων ἐκ τῶν
καθ' ἑκάστα πηγῶν ὡς καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἐκπτώσεις.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις
τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 6 ἐφ' ὅσον εἰς τὸ δηλούμενον
εἰσόδημα ἐκ τῶν καθ' ἑκάστα πηγῶν περιλαμβάνεται καὶ
εἰσόδημα τῆς συζύγου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιεύ-
μενης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι καθε-
ρισθῇ τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ἅτινα δέον νὰ προσκομίζη
ὁ φορολογούμενος διὰ τὴν ἐπικαλούμενην παρ' αὐτοῦ μείωσιν
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου, προκειμένου περὶ
εἰσδημάτων ἐξ ἀνωνύμων τίτλων.

6. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθρου ὀριζόμε-
να συντασσονται προσδιορισμοῦ τοῦ εἰσδήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
κατὰ τὴν παράγραφον 2 στοιχείων δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ
φορολογουμένου, τὰ ὀριζόμενα ποσὰ δαπανῶν κατὰ κατηγορίαν
καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων καθοριζόμενα ἐπὶ μέρους ποσὰ
εἰσδήματος, ὡς καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀδροίσεως τῶν συντρεχόντων
εἰς ἐκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν ἐπὶ μέρους εἰσδημά-
των προκύπτει συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα, δὲν δύναται νὰ
ἀμφισβητηθῶν οὔτε ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφέρου οὔτε ὑπὸ τοῦ
φορολογουμένου.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955, ὡς τοῦτε
συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 3765)1957, προσ-
τίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 7:

α7. Παροχαὶ εἰς χρήμα ἢ εἰς εἶδος καὶ ἐν γένει παροχαὶ
δεκτικαὶ χρηματικῆς ἀποτιμήσεως γινόμεναι ὑπὸ ἀνωνύμου
ἡμεδαπῆς ἐταιρείας ἀνευ νομίμου ἢ συμβατικῆς πρὸς τοῦτε
ὑποχρεώσεως πρὸς διευδύνοντας ἢ ἐντεταλμένους συμβούλους
ἢ προέδρους ἢ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ διευθυ-
νὰς καὶ ἐν γένει πρὸς πρόσωπα νομίμως ἐκπροσωποῦντα τὴν
τὴν, λογίζονται ὡς εἰσόδημα τῆς πηγῆς Γ' τῶν ἀνωτέρω προ-
σώπων, κτηθὲν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς, ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύ-

τως των μετόχων, έγκρίσεως του ισολογισμού, εις τον λογαριασμόν αποτελεσμάτων του όποιου περιλαμβάνονται αι παροχαι αυταιν.

Αι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν και επί άλλοδαπών ανωνύμων εταιρειών.

2. Η διάταξις της περιπτώσεως γ της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του Ν. Α. 3323)1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Διά τους τόκους της περιπτώσεως γ' του άρθρου 25. χρόνος κτήσεως θεωρείται ο χρόνος καθ' όν οι τόκοι καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί.

Εις περίπτωσιν καθ' ήν εξοφλείται το κεφάλαιον δανείου ή εν γένει απαιτήσεως τινος ή παρέχεται συναίνεσις ιδιωτική βουλήσει ή δυνάμει δικαστικής αποφάσεως προς εξαλείφειν υποθήκην ή προσημειώσεως έγγραφείσης προς απόφασειαν του δανείου ή εν γένει της απαιτήσεως, θεωρείται, μη επιτρεπόμενης ανταποδείξεως, ότι εξοφλούνται συγχρόνως, καθιτάμενοι απαιτητοί και οι μέχρι του χρόνου της εξοφλήσεως του δανείου ή της εξαλείψεως της υποθήκης ή της προσημειώσεως αναλογούντες τόκοι, οτινες δέν εξηλώθησαν υπό του υποχρέου, ουδέ υπήχθησαν άλλως εις φορολογίαν μέχρι της χρονολογίας ταύτης.

Οι τόκοι ούτοι, προκειμένου να υπαχθώσιν εις φορολογίαν, δύνανται να κατανεμηθώσιν, αίτησις του φορολογουμένου, εις το έτος της εξοφλήσεως και εις τα δύο προηγούμενα έτη, εν πάση όμως περιπτώσει ουχι πέραν του έτους της συνομολογήσεως του δανείου ή της δημιουργίας της απαιτήσεως».

Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου εφαρμόζονται επί εξοφλήσεως δανείων ή εξαλείψεως υποθήκης ή προσημειώσεως γινομένων από 1 Ιανουαρίου 1963 και εφεξής.

3. Η διάταξις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του Ν.Α. 3323)1955, ως τουτο ετέθη διά του άρθρου 7 του Ν.Α. 3765)1957, καταργείται.

4. Εις τους χαρακτηριζομένους ως μικροεπιτηδευματίας, συμφώνως προς την διάταξιν του τελευταίου εδαφίου της περιπτώσεως Β της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του Ν. Α. 3323)1955, προστίθενται και οι πλανόδιοι εφημεριδοπώλαι και π' τυόδιοι πωληται του λαϊκού λαχείου.

*Άρθρον 5.

Η συγκρότησις και λειτουργία της υπό του άρθρου 36 του Ν. Α. 3323)1955 προβλεπομένης Έπιτροπής όρίζεται ως κατωτέρω, τροποποιουμένων, ως προς το σημείον τουτο, των αντίστοιχων διατάξεων του άνωτέρω άρθρου.

«Η Έπιτροπή αποτελείται:

α, β, γ) εκ των Διευθυντών Φορολογίας Εισοδήματος, Φορολογικών Στοιχείων και Φορολογίας Κεφαλαίου, εν τώ Υπουργείω των Οικονομικών, αναπληρουμένων υπό των νομίμων αναπληρωτών των, του εκ τούτων, κατά βαθμόν άρχαιοτέρου, ως Προέδρου,

δ) εξ ενός Διευθυντού του Υπουργείου Έμπορίου, όριζομένου μετά του αναπληρωτού του υπό του Υπουργού του Έμπορίου.

ε) εξ ενός αντιπροσώπου του Έμπορικού και Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου Αθηνών ή του Τεχνικού Έπιμελητηρίου της Ελλάδος, αναλόγως του κρινομένου επαγγέλματος και

στ) εξ ενός αντιπροσώπου του Έπαγγελματικού ή Βιοτεχνικού Έπιμελητηρίου Αθηνών αναλόγως του κρινομένου επαγγέλματος, ως μελών.

Χρέη εισηγητού εκτελεί εις Τμηματάρχης της Διευθύνσεως Φορολογίας Εισοδήματος όριζόμενος υπό του Υπουργού των Οικονομικών.

Τα υπό στοιχία ε και στ μέλη όρίζονται υπό των οικείων Έπιμελητηρίων μεθ' ενός ή πλειόνων αναπληρωτών.

Γραμματεύς της Έπιτροπής όρίζεται υπό του Προέδρου υπό της υπάλληλος της Διευθύνσεως Φορολογίας Εισοδήματος. Διομοιότης της Έπιτροπής είναι ή γνωμοδότησις περί των καθοριστέων συντελεστών καθαρού ή μικτού κέρδους κατά τας δ' άξεις του άρθρου 36 του Ν. Α. 3323)1955.

Η Έπιτροπή εύρίσκειται εν απαρτία παρόντων τούλάχιστον του Προέδρου και δύο εκ των μελών αυτής, αποφαινεται να κατά πλειοψηφίαν των παρόντων, νικώσης εν ίσοψηφία της γνώμης του Προέδρου.

2. Η κατά την προηγούμενην παράγραφον Έπιτροπή συγκροτηθήσεται άμα τή δημοσιεύσει του παρόντος Ν. Διατάγματος, ή δε γνωμοδότησις αυτής περί των καθοριστέων συντελεστών καθαρού ή μικτού κέρδους των έμπορικών εν γένει επιχειρήσεων θέλει υποβληθή εις τον Υπουργόν των Οικονομικών εντός έτους από της συγκροτήσεως της Έπιτροπής.

Οι πίνακες συντελεστών, έγκρινόμενοι υπό του Υπουργού των Οικονομικών, δημοσιεύονται διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως το βραδύτερον εντός μηνός από της υποβολής τούτων εις τον Υπουργόν των Οικονομικών».

3. Η ισχύς των συνταχθησομένων πινάκων περί των συντελεστών καθαρού ή μικτού κέρδους, συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, άρξεται από του οικονομικού έτους 1964.

4. Αι αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, δημοσιευόμενης διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, καθορισθήσονται αι λεπτομέρειαι εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

*Άρθρον 6.

1. Η διάταξις της περιπτώσεως δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Ν.Α. 3323)1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) Οι δεδουλευμένοι πάσης φύσεως τόκοι δανείου ή πιστώσεων εν γένει της επιχειρήσεως, εξαίρεσει των τόκων υπερημερίας λόγω όφειλης φόρων, εισφορών και προστίμων προς το Δημόσιον ή άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου».

2. Εις την παράγραφον 5 του άρθρου 8 του Ν.Α. 3843, 1958 προστίθεται άμέσως μετά το πρώτον το ακόλουθο δεύτερον εδάφιο:

«Προς τούτοις εκπίπτει ή κατά το άρθρον 11 του Ν. 4169)1961 βαρύνουσα το νομικόν πρόσωπον εισφορά υπέρ του Ο.Γ.Α., ή αναλογούσα εις τον φόρον των κερδών της αυτής χρήσεως».

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 42 του Ν. Διατάγματος 3323)1955, ως προσετέθη διά της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του Ν. Α. 3765)1957, αντικαθίσταται ως ακόλουθος:

«3. Ειδικώς προκειμένου περί των εν τώ εξωτερικώ ύπηρετώντων υπαλλήλων του Υπουργείου Έξωτερικών και των λοιπών Δημοσίων Πολιτικών Υπηρεσιών, ως και των στρατιωτικών, των υπαλλήλων του Έλληνικού Όργανισμού Τουρισμού και των υπαλλήλων της Μονίμου Έλληνικής Αντιπροσωπείας παρά ταίς Ευρωπαϊκαίς Κοινοτήσι, ως καθαρόν εισόδημα εκ μισθωτών ύπηρεσιών λαμβάνεται ποσόν ίσον προς το καθαρόν ποσόν των αποδοχών, τας όποιας ούτοι θα έλάμβανον, εάν ύπηρετούν εις το έσωτερικόν».

4. Εις το άρθρον 39 του Ν. Α. 3323)55 προστίθεται ή ακόλουθος νέα παράγραφος 4.

«4. Έάν ο φορολογούμενος ήθελεν αποδείξει ότι ένεκα ζημιών εκ φυσικών γεγονότων οίον πλημμυρών, παγετώνων, ξηρασίας, γεωργικών ασθeneιών κλπ. έμειώθη το εκ της γεωργικής εκμεταλλεύσεως εισόδημά του, το καθαρόν τοιούτον δύναται να προσδιορισθή διά της χρήσεως συντελεστού κατωτέρου των της προηγούμενης παραγράφου 3, εν πάση όμως περιπτώσει ουχι έλάσσονος του μηδενός.

Αι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και επί υποθέσεων έκκρεμουσών κατά την δημοσίευσιν του παρόντος».

5. Προκειμένου περί απαιτήσεως κατά βιομηχανικής επιχειρήσεως υπαχθείσης εις τας διατάξεις των Νομ. Διατάγματος 3562)1956 και 3645)1956, δι' ήν το Συμβούλιον του Νομ. Διατάγματος 3956 καθώρισε χρόνον εξοφλήσεως μετά την 31 Δεκεμβρίου 1970, ο δικαιούχος αυτής δύναται, ίκχωρών εις το Έλληνικόν Δημόσιον όλόκληρον την απαιτήσιν του, να εκπίπη κατ' έτος, εκ του εισοδήματός του, ως ζημίαν του, ποσόν μέχρι 10 οο της εν λόγω απαιτήσεως. Η έκπτωσης άρχεται από του εισοδήματος του υποκειμένου εις φόρον κατά το οικον. έτος 1959 βάσει του Νομ. Διατάγματος 3323)1955.

6. Αι διατάξεις του άρθρου 8 του Νόμου 3213/1955 περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων μέτρων προστασίας της Έπαρχιακής Βιομηχανίας, εφαρμόζονται από της ισχύος αυτών και επί Έπαρχιακών Βιομηχανικών, Βιοτεχνικών και Καπνεμπορικών Επιχειρήσεων που κηρύσσονται εν συνεταιρισμῷ, υπό οιαδήποτε νομική μορφήν, ἐφ' ὅσον ἐγένετο ὑπὸ τούτων χρήσις νέων ἐγκαταστάσεων κηρύσσων παρὰ τῶν μελῶν αὐτῶν καὶ παραχωρηθεισῶν αὐταῖς ὑπὸ τούτων, κατὰ χρήσιν, ἐφ' οἷσδήποτε σχέσει καὶ ἡ τοιαύτη κτήσις τῶν νέων ἐγκαταστάσεων καὶ ἐν συνεχείᾳ παραχώρησις τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐγένετο μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τὴν τῶν ἀνωτέρω άρθρου ὀριζόμενον ποσοστὸν ἐκπτώσεως πρὸς κάλυψιν τοῦ διατεθέντος ποσού, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν νέων τρύτων ἐγκαταστάσεων, γίνεται κατὰ τὴν οἰκείαν ἀναλογίαν ἐκ τοῦ μεριδίου τῶν κερδῶν ἐκάστου μέλους, εἰς ἃ ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα καὶ ἐγκαταστάσεις αὐταί.

7. Ἡ ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 6 τοῦ άρθρου 13 τοῦ Ν. Α. 3765/1957 ὀριζομένη προθεσμία ἀποσβέσεως τοῦ δημιουργηθέντος ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων λογαριασμοῦ ἐναρτητικοῦ παρατείνεται μέχρι καὶ τῆς χρήσεως 1964.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 12 τοῦ Ν.Α. 3323/1955 αντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α2. Ἡ δήλωσις συντασσομένη ἐπὶ ἐντύπου παρεχομένου ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, δεόν νὰ περιέχῃ:

α) τὰς πηγὰς προελεύσεως τοῦ εἰσοδήματος καὶ τὸ ἐξ ἐκάστης τούτων εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον ὑπάγεται εἰς φορολογίαν,

β) τὰ ἐξ οἰαδήποτε πηγῆς εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου τῆς συζύγου του καὶ τῶν ἀχειραφῶν τέκνων του, τοιοῦτα ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τοῦ παρόντος νόμου ἐφ' ὅσον ὁ δηλῶν αἰτεῖται τὴν ἐκπτώσιν τούτων ἐκ τοῦ συνολικοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ τοῦ προσδιοριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 5,

γ) τὰ συντρέχοντα στοιχεῖα δαπανῶν διαβιώσεως, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 5, ὡς καὶ τὰ καθοριζόμενα, ἐπὶ τῇ βάσει τούτων συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου,

δ) τὸ ἀσκούμενον ἐπάγγελμα ἢ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς καὶ διορισμὸν ἀντικλήτου, ὡς καὶ ὁ δηλῶν δὲν κατοικεῖ ἢ δὲν διαμένει ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ καθορίζωνται λεπτομερέστερον ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως ὡς καὶ τὰ ὑποβλητέα σὺν τῇ δηλώσει δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων δύνανται νὰ καθορίζωνται καὶ ἕτερα στοιχεῖα καὶ πληροφορίαι, αἱ ὁποῖαι δεόν νὰ ἀναγράφωνται ἐν τῇ δηλώσει.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 59 τοῦ Ν.Α. 3323/1955 καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Ἐὰν τὸ ἐν τῇ δηλώσει ἀναγραφόμενον εἰσόδημα, τὸ προκύπτον διὰ συντελεστῶν ἐπὶ στοιχείων δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 5, εἶναι μείζον τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ δηλώσει ἀναγραφόμενου εἰσοδήματος ἐκ τῶν κατ' ἐκάστα πηγῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 2, τοῦ προσδιοριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 17 ἕως καὶ 48, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, διὰ τὴν προσωρινὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου, τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 5 καθοριζόμενον εἰσόδημα».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ άρθρου 15 τοῦ Ν. Διατάγματος 3323/1955, ὡς τοῦτο ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ Ν. Α. 3846/1958 καὶ μετὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον προστίθεται τὸ ἀκόλουθον νέον τρίτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐὰν τὸ εἰσόδημα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου, καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 5, τὸ εἰσόδημα τοῦτο καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀνα-

λογῶν φόρος λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον βεβαιωτέου ποσού».

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 50 τοῦ Ν. Α. 3323/1955 αντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

α1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἐλέγχει τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐπιδοθέντων δηλώσεων κατ' ὅσον ἀφορᾷ α) εἰς τὰ ἐπὶ μέρους εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου τῶν πηγῶν Α' ἕως καὶ Ζ' β) εἰς τὰ δηλούμενα στοιχεῖα δαπανῶν διαβιώσεως τοῦ φορολογουμένου, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 5, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων καθοριζόμενον συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα καὶ γ) εἰς τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῆς δηλώσεως φορολογίας. Πρὸς τούτοις προβαίνει εἰς ἐξακρίβωσιν τῶν ὑποχρεῶν, οἱ ὅποιοι παρέλειψαν τὴν ὑποβολὴν δηλώσεως φορολογίας».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Ν. Α. 3323/1955 προστίθεται ἀκόλουθος παράγραφος 6:

α6. Ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ προσθέτου-φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου, ὡς δηλούμενον θεωρεῖται τὸ ποσὸν τοῦ συνολικοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος τοῦ φορολογουμένου, τὸ ὁποῖον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἀναλογούντος φόρου, εἴτε τὸ εἰσόδημα τοῦτο ἐξουσιάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 4 δι' ἀκρίβειαν τῶν ἐπὶ μέρους εἰσοδημάτων τῶν πηγῶν Α' ἕως καὶ Ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 2, εἴτε καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 5».

Ἄρθρον 8.

Χρηματικὴ ποινὴ ἐπὶ φοροδιαφυγῆς.

1. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεος εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως φόρου εἰσοδήματος φυσικὸν προσώπων Ν. Α. 3323/1955 παραλείψῃ νὰ υποβάλῃ τούτην ἢ υποβάλῃ τοιαύτην ἀνεπιληρυνή, καὶ ὅφ' ἐξ ὧν τὸ ὀριστικῶς προσδιορισθὲν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 17 ἕως καὶ 48 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματος, συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα αὐτοῦ εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τῶν δραμῶν 300.000, ὅφ' ἐτέρου δὲ τὸ ὀριστικῶς προσδιορισθὲν ποσὸν εἰσοδήματος ἐπὶ πλέον τοῦ δηλωθέντος - πραγματικοῦ ἢ συμπαρτοῦ τοιοῦτου - ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν ἀνώτερον τοῦ 20 ο)ο τοῦ δηλωθέντος, ὑπόκειται εἰς χρηματικὴν ποινὴν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμόδιου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 καὶ 4 ὀριζόμενα, ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τοῦ καταλογισθέντος εἰς τὸν ὑπόχρεον συνεχεῖα τοῦ ἐπὶ πλέον τοῦ δηλωθέντος προσδιορισθέντος εἰσοδήματος, μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸν φόρον τοῦτον.

Ἐν ὑποτροπῇ ἐντὸς δετίας, τὰ ἀνωτέρω ὅρια χρηματικῆς ποινῆς διπλασιάζονται.

2. Αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐπιβάλλονται καὶ εἰς βάρος τῶν νομικῶν προσώπων τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Α. 3843/1958, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, εἰς περίπτωσιν παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως φορολογίας εἰσοδήματος ἢ ὑποβολῆς ἀνεπιληρυνῶς τοιαύτης, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ δηλωθέντος προσδιορισθέν εἰσόδημα αὐτῶν ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν ἀνώτερον τοῦ 20 ο)ο τοῦ δηλωθέντος

3. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου φορολογικοῦ δικαστηρίου ἐκτιμῶντος τὸν βαθμὸν τῆς ἀνεπιληρυνείας τοῦ φορολογουμένου, καταγινώσκοντος δὲ διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως αὐτοῦ διὰ τῆς ὁποίας καθορίζεται καὶ τὸ συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου.

4. Ἐὰν ἡ πράξις τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου διὰ τῆς ὁποίας προσδιορίζεται τὸ συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου, κατέστη ὀριστικὴ διὰ τῆς παρὸς ἀπράκτου τῆς πρὸς ἡμῶν προφυγῆς προθεσμίας, συντρέχουν δὲ αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπιβολὴν χρηματικῆς ποινῆς εἰς τὸν φορολογούμενον, τὸ ἀρμόδιον Φορολογικὸν Δικαστῆριον ἐπιλαμβάνεται, κατόπιν προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης, τῆς ἐρεύνης τῆς ὑποθέσεως καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἐρέυνης τῆς ὑποθέσεως καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον χρηματικῆς ποινῆς. Ἡ πρότασις αὕτη εἰσάγεται εἰς τὸ Φορολογικὸν Δικαστῆριον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας

τριών μηνών από της όριστικοποίησής της πράξεως του Οικονομικού Έφδρου.

Η κατά την διάταξιν της παρούσης παραγράφου εισαγωγή της υποθέσεως εις τὸ Φορολογικὸν Δικαστήριον δὲν ἀνατέλλει τὴν βεβαίωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Έφδρου ἀναλογουμένου φόρου.

5. Εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιβαλλομένην χρηματικὴν ποινὴν συμψηφίζονται καὶ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 67 καὶ 73 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 ὡς καὶ τοῦ ἁρθροῦ 16 καὶ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 18 τοῦ Ν. Α. 3843)1958 ἐπιβαλλόμενοι πρόσθετοι φόροι καὶ χρηματικὰ πρόστιμα λόγῳ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως φορολογίας εισοδήματος ἢ ὑποβολῆς ἀνακριτοῦς τοιαύτης, οἱ ἀναλογούντες εἰς πλεόν τοῦ δηλωθέντος καθορισθέν ποσὸν εισοδήματος τοῦ φορολογουμένου, τὸ ὁποῖον ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς.

Άρθρον 9.

1. Ἐὰν τὸ καθαρὸν συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου, προσδιοριζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 17 ἕως καὶ 48 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 εἶναι ἴσον ἢ ἀνωτέρω τῶν 120.000 δραχμῶν, ἀπαιτεῖται διὰ τὸν χαρακτηρισμὸς ὡς εἰλικρινοῦς τῆς δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου καὶ ἡ σύμφωνος γνώμη τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ.

2. Ἐὰν τὸ καθαρὸν συνολικὸν εἰσόδημα τοῦ φορολογουμένου, προσδιοριζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 17 ἕως καὶ 48 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 εἶναι ἀνωτέρω τῶν 120.000 δραχμῶν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν διοικητικὴν ἐπίλυσιν τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Ν. Α. 3323)1955 ἡ σύμφωνος γνώμη τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας Ἐφδρου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ, ματαιοῦται ἡ διοικητικὴ ἐπίλυσις τῆς φορολογικῆς διαφορᾶς.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Α. 3848)1958 παρακομπή εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ προβλεπομένην Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς κρίσεως ἐπὶ τῆς ἀπορρίψεως ἢ ἀποδοχῆς τῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιτηδευματίου τηρουμένων διελίων χωρὶς μόνον κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐπιτηδευματίου.

4. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ν. Α. 3848)1958 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«5. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον».

5. Ὁφείλεται φόρου εισοδήματος φυσικῶν προσώπων ἐξουλοῦντες ἐντὸς τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς πρώτης ἡμέρας τὸν ἐπὶ τῇ βάσει ἐμπροθέσμου δηλώσεως τῶν βεβαιωθέντων φόρον, δικαιοῦνται ἐκπτώσεως ποσοστοῦ 50)ο ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ.

6. Ἡ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος 3785)1957 θεσπισθείσης φορολογικῆς κλίμακος ἢ τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος καθορισθέντων ποσῶν ἐκπτώσεων δι' οἰκονομικὰ βάρη, προκύπτουσα ἐπὶ πλεόν διαφορὰ τοῦ προκαταβληθέντος ἢ παρακρατηθέντος φόρου ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1962 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 βεβαιωθησομένης προκαταβληθείσης ἢ τοῦ παρακρατηθησομένου φόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, συμψηφίζεται εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ φορολογουμένου ἐκ φόρων ἢ τελῶν ἢ ἄλλαις ἐν τοιαύτων ὁφειλῶν, ἐπιστρέφεται.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ρυθμιζοῦνται καὶ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου συμφητισμοῦ ἢ ἐπιστροφῆς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πιστωτικῆς ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου διαφορᾶς.

7. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1962 ἀμοιβῶν καὶ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, διὰ ἐξακολουθήσει παρακρατούμε-

νος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Α. 3323)1955, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Ν. Α. 3765)57.

8. Τὰ ἐν τῇ δηλώσει φορολογίας εισοδήματος φυσικοῦ προσώπου ἀναγραφόμενα εἰσοδήματα, περὶ ὧν ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 9 Ν.Α. 3323)55, ἢ τὰ ὁριστικῶς προσδιοριζόμενα τοιαῦτα κατόπιν ἐλέγχου, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς αὐτῆς διατάξεως ἐπιβαλλομένου συμπληρωματικοῦ ἀναλογικοῦ φόρου 30)ο, καὶ εἰς τὴν ἐπιτίττωσιν ἢ βεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κλίμακος τοῦ ἁρθροῦ 9 βαρύνοντος τὸν ὑπόχρεον φόρου ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 5 καθοριζομένου συνολικοῦ καθαρῶν εἰσοδήματος αὐτοῦ.

9. α) Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Α. 3787)57 «περὶ φορολογίας ἐνίων ἐπιχειρήσεων τύπου» καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ Ν. Α. 3846)1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Α. 3323)1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐκδόσεως μηνιαίων, δεκαπενθημερῶν καὶ ἐβδομαδιαίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, τῶν μετὰ κυκλοφορούντων μετὰ ἀνεγνωρισμένων Πρακτορείων.

β) Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ Ν. Α. 3787)1957 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ Ν. Α. 3846)1958 ἐφαρμόζεται ἀπ' ἡς ἰσχυσε, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἡμερησίων οἰκονομικῶν, ἐμπορικῶν καὶ ναυτικῶν ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, ὧν ἡ κατοπύλλον κυκλοφορία, ὡς αὕτη καθορίζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ ἰδίου νόμου, εἰς ἡλίσσων τῶν 5.000 φύλλων. Τυχὸν καταβληθέντα ποσὰ τογίου τέλους δὲν ἐπιστρέφονται.

γ) Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Α. 3787)1957 προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

«3. Φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἀσχοῦντα τὰς ἐν ἁρθρῳ 1 τοῦ Ν. Α. 3787)1957 ἀναφερομένας ἐπιχειρήσεις τύπου, το ὁποῖα φορολογοῦνται διὰ τὰ ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων κέρδη των, βάσει τοῦ ἀνωτέρω Νομ. Διατάγματος ἢ βάσει τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, δύνανται νὰ ἐπιλέγωσιν ἀνὰ πενταετίαν τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τι ἐκ τῶν ὡς ἀνω συστημάτων φορολογίας δι' ἐγγράφου δηλώσεως των, ὑποβαλλομένης πρὸς τὸν Οἶκον. Ἐφορον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καὶ δ' λήγει ἡ πενταετία.

Ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιλογῆς ταύτης φορολογία διὰ ἰσχύος διὰ τὰ κέρδη τὰ προκύπτοντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου τοῦ ἁρχμοῦ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πενταετίας ἔτους».

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἁρθρῳ 9 τοῦ Νόμου 4041)1960 ἀναφερομένων ἐπιχειρήσεων τύπου

δ) Δὲν θεωρεῖται εἰσόδημα ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 32 τοῦ Ν. Α. 3323)55 καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον τὸ παρεχόμενον ἀντάλλαγμα διὰ τὴν μεταβίβασιν ἐπιχειρήσεων ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Α. 3787)57 «περὶ φορολογίας ἐνίων ἐπιχειρήσεων τύπου» ἐντύπων, εἰς ἡλίσχεως, εἴτε τοῦ δικαιώματος ἐκδόσεως, ὅφ' οἷανδήποτε νομικὴν μορφήν, ὅφ' ὅσον οἱ ἀσχοῦντες τὰς ἀνω ἐκδοτικὰς ἐπιχειρήσεις εἶχον, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παρ. 2 τοῦ Ν. Α. 3787)1957 παραιτηθῇ τῆς εἰδικῆς διὰ τοῦ Ν. Α. τούτου θεσπισθείσης φορολογίας, αἱ δὲ ἀνω συμβάσεις μεταβιβάσεως ἔχον ἤδη καταρτισθῇ, ἢ διὰ καταρτισθῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1963. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐφαρμόζεται διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1962 καὶ ἐφεξῆς κτώμενον ὡς ἀνω ἀντάλλαγμα.

10. Εἰς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Ν. Α. 3323)55 μετὰ τὴν παραγρῶν 9 ὡς ἀντικατεστάθησαν ὁρισμένοι φράσεις αὐτοῦ διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Ν. 3516)56 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον:

«Εἰς τὴν περίπτωσιν ἢ ἐπιβληθεῖσα βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Α. 2597)53 προκαταβολὴ τοῦ φόρου Α' Κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἐβεβαιώθη εἰς

πὸ Δημόσιον Ταμείον εἰς βάρος ἰδιοκτητῶν ἀκινήτων, οἵτινες μετεβίβασαν ἀποδεδειγμένως ταῦτα πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΚΗ΄ Ψηφίσματος καὶ δὲν κατεβλήθη πρὸς συνεψηφίσθη αὕτη ὑπὸ τῶν προκατόχων ἢ καθολικῶν ἢ ἰδικῶν διαδόχων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀκυροῦται καὶ διαγράφεται κατὰ τὴν αἰτήσεως τοῦ ὑποχρέου ὑποβληθεῖς εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. *Εφόρον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1962».

11. α) Ἐκ τῆς ὑποκειμένης εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον τῶν κλην. ἐτῶν 1949)50 ἔως καὶ 1953)54, καθαρᾶς προσόδου τῶν καπνεμπόρων, τῆς προκυπτούσης ἐξ ἐμπορίας καπνῶν εἰς φύλλα, ὁσάκις αὕτη λαμβάνεται ἐκ τῶν παρὰ τούτων τηρουμένων εἰλικρινῶν βιβλίων, ἀναγνωρίζεται ἔκπτωσις ἄνευ δικαιολογητικῶν δι' εἰδικὰς δαπάνας διαθέσεως τῶν καπνῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ δημιουργίας νέων ἀγορῶν ὀριζομένης εἰς ποσοστὸν 4 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐσόδων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐντὸς ἐκάστης διαχειριστικῆς περιόδου ἐξαχθεῖσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ποσοτήτων καπνοῦ εἰς φύλλα.

Τὸ οὕτω προκύπτον ποσὸν προσόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερον τοῦ τετραπλασίου τοῦ καταβληθέντος εἰδικοῦ φόρου ἀναλυτικῆς κατηγορίας.

β) Ἐπὶ ὑποχρέου ἰσχυριζομένου ὅτι αἱ εἰδικαὶ δαπάναι του διὰ τὴν διαχειριστικὴν ἔτος εἶναι μεγαλύτεραι τοῦ ὡς ἄνω ἀναγνωριζομένου ποσοῦ, ὁ καθορισμὸς τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐκ τῆς ἐμπορίας καπνοῦ εἰς φύλλα διὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνεργεῖται ἐξωλογιστικῶς διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων του συντελεστοῦ καθαρῶν κέρδους μὲ κατώτατον ὅριον 2 ο)ο καὶ ἀνωτάτον ὅριον 7 ο)ο ἄνευ εὐχερείας τοῦ ἀικονομικοῦ ἐφόρου ἢ τῶν δικαστηρίων νὰ χρησιμοποιήσωσι συντελεστὴν μεγαλύτερον τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου καὶ ἄνευ δικαιώματος τοῦ ὑποχρέου νὰ ζητήσῃ καθορισμὸν τῆς καθαρᾶς προσόδου του εἰς ποσὸν μικρότερον τοῦ τετραπλασίου τοῦ εἰδικοῦ φόρου τῆς ἀναλυτικῆς κατηγορίας.

γ) Ὑποθέσεις τῶν προηγούμενων ἐδαφίων ἐκκρεμοῦσαι ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων οἰουδήποτε βαθμοῦ, κρίνονται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου.

δ) Ὑποθέσεις ἐφ' ὧν δὲν ἡσκήθησαν ἐνδίκῃ μετὰ ὡς καὶ τοιαῦται κρίνεται ὑπὸ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων τελεσιδικίως, κατὰ διάφορον τρόπον, ἐπανεξετάζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν φορολογικοῦ δικαστηρίου κατὰ περίπτωσιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη πρὸς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

ε) Τὸ προκύπτον μετὰ τὴν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου, ρύθμισιν ποσὸν φόρου καταβάλλεται ἄνευ οὐδεμιᾶς προσαυξήσεως, προστίμου ἢ τόκων ὑπερμερείας εἰς 30 μηνιαίας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

στ) Βεβαιωθέντα ἐπὶ πλέον ποσὰ συνθετικοῦ φόρου ὡς καὶ προσαυξήσεις, πρόστιμα ἢ τόκοι ὑπερμερείας ἐκπίπτουνται τυχόν δὲ ἀχρεωστήτως καταβληθέντα ποσὰ φόρου κλπ. συμψηφίζονται εἰς ὀφειλομένους ἢ ἐφεξῆς βεβαιωθησόμενους φόρους καθαρῶν προσόδων ἢ εἰσοδήματος ἢ οἰουδήποτε ἑτέρου φόρου τοῦ ὑποχρέου.

ζ) Διὰ τοὺς καπνεμπόρους, οἵτινες, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἤθελον δηλώσει εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ἢ τὸ ἀρμόδιον φορολογικὸν δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ἐκκρεμῇ ἢ ὑπόθεσίς των, ὅτι δὲν ἀποδέχονται τὴν διὰ τῆς παρούσης παραγράφου ὀριζομένην τρόπον φορολογία, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Κώδικος Φ.Κ.Π., μὲ παρεχομένης ὑποχρεωτικῶς τῆς κατὰ τὸ ἐδαφίον α' ἐκπτώσεως.

*Ἀρθρον 10.

1. Εἰσοδήματα ἐξ οἰκοδομῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, κτώμενα ὑπὸ φυσικοῦ προσώπου ἀπαλλασσομένου τῆς κατὰ τὸ Ν.Δ. 3323/1955 φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν προσώπων λόγῳ ποσοῦ, ἀπαλλάσσονται καὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2916/1954 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4129/1961, ἐπιβαλλομένου τέλους ὑπὲρ τῆς

ἐκτελέσεως νέων ἔργων ὑδρεύσεως ἐξ ὕλης καὶ ἀποχρ. τεύσεως ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐφ' ὅσον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἀκαθάριστον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 30.000 δραχμὰς ἐτησίως.

2. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2916/1954 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4129/1961 ἐπιβαλλόμενον τέλος εἰς βάρος φυσικῶν προσώπων ὑποκειμένων εἰς φόρον εἰσοδήματος, δὲν δύναται νὰ εἶναι ποσὸν ἑνώτερον τοῦ κατὰ τὴν κλίμακα τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 ἀνυπολογίζοντος φόρου ἐπὶ τοῦ ὅλκου εἰσοδήματος αὐτῶν.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ὑποχρέων φυσικῶν προσώπων, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἐξ οἰκοδομῶν, κειμένων ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἀκαθάριστον εἰσόδημα αὐτῶν εἶναι ἑνώτερον τῶν δραχμῶν 30.000 ἐτησίως.

3. Τὸ ἐν τῇ δηλώσει φορολογίας εἰσοδήματος φυσικοῦ προσώπου ἀναγραφόμενον εἰσόδημα ἀξ ἀκινήτων, ἢ τὸ δριστικῶς προσδιοριζόμενον τοιαῦτον κατόπιν ἐλέγχου, λαμβάνεται ὑπὸ ὀφιν διὰ τὴν βεβαίωσιν: α) τῶν τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μισθωμάτων ἐξ ἀκινήτων καὶ β) τῶν τελῶν ὑδρεύσεως Πρωτευούσης καὶ εἰς ἣν ἐπὶ περίπτωσιν ἢ βεβαίωσις τοῦ φόρου εἰσοδήματος, τοῦ βαρύνοντος τὸν ὑπόχρεον, ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προσδιοριζομένου συνολικοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δαπανῶν διαβιώσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Φορολογία Κεφαλαίου

*Ἀρθρον 11.

Φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 1587)1950 ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3104)1954, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«1. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν μεταβιβάσεως ἰδανικοῦ μεριδίου οἰκοπέδου, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἀνεγείρεται ἢ πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ πολυκατοικία, βάσει σχεδίου ἐγκειμένου ὑπὸ τῆς τολεοδομικῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς μεταβιβάσεως, θεωρεῖται κατ' ἀνάγκη τὸν τεκμήριον, ὅτι μετὰ τοῦ ἰδανικοῦ μεριδίου τοῦ οἰκοπέδου μεταβιβάζεται ἀποπερατωμένον τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τοῦτο διαμέρισμα τῆς πολυκατοικίας.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς περίπτωσιν μεταβιβάσεως ἰδανικοῦ μεριδίου οἰκοπέδου, ἐὰν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως τούτου ἤθελον ἐγκριθῇ ἢ ὑποβληθῇ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν τολεοδομικὴν ὑπηρεσίαν σχεδίου ἀνεγέρσεως πολυκατοικίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἐγκριθεμένου σχεδίου κτισμάτων συμπεληρωματικὸς φόρος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ βάσει ἰηλώσεως, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου τῆς πολυκατοικίας.

Τὸ ἀνωτέρω ἀμύχλητον τεκμήριον δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ μεταβιβάσεως ἰδανικοῦ μεριδίου οἰκοπέδου πρὸς πρόσωπα ἀναλαμβάνοντα κατ' ἐπάγγελμα τὴν ἰδίαν δαπάναν ἀνέγερσιν ἰλοκλήρου τῆς πολυκατοικίας».

2. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου 1587)1950, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 20 παρ. 7 τοῦ Νόμου 2246)1952 καὶ τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 2561)1953 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς.

*Ἀρθρον 9.

1. Ἐπὶ ἀνακριβοῦς δηλώσεως τῆς ἀξίας ἢ τοῦ φόρου, ἐπιβάλλεται εἰς ἄδρας τοῦ ἀγοραστοῦ προσαυξήσις ἀπὸ 20 ο)ο—40 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τὸ ὁποῖον δὲν ἐδηλώθη. Δὲν ἐπιβάλλεται προσαυξήσις ἀνακριθείας ὁσάκις ἡ διαφορά μεταξὺ τοῦ δηλωθέντος καὶ τοῦ δριστικῶς προσδιορισθέντος φόρου δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσοστὸν 20 ο)ο. Ἐπὶ παράλειψις ὑποβολῆς δηλώσεως ἐπιβάλλεται προσαυξήσις ἀπὸ 50 ο)ο—100 ο)ο τοῦ καταλογιζομένου φόρου.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων ἀνακριβοῦς δηλώσεως, ἐπιβάλλεται

λεται πρὸς τούτοις διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου προ-
τιμον εἰς βάρος τοῦ πωλητοῦ ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ
τὰ ἀνωτέρω εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ προβλεπομένης προσαυ-
ξήσεως».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ
δηλώσεων φόρου μεταβιβάσεως υποβαλλομένων ἀπὸ 1ης Ὀ-
κτωβρίου 1962 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 12.

Φορολογία κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προυικῶν.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ. 1211/49
«περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων
φορολογικῶν τινῶν νόμων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α3. Ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων κειμένων ἐν τῇ ἀλ-
λοδαπῇ καὶ μεταβιβαζομένων κατὰ κληρονομίαν, κληροδο-
σίαν ἢ δωρεάν αἰτία θανάτου ὡς καὶ περὶ τοιούτων ὁπου-
δήποτε κειμένων, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν διαμένει
ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δύναται, ἐὰν διὰ τὸν φορολογούμενον παρῆλ-
θεν ἢ νόμιμος πρὸς δήλωσιν προθεσμία καὶ δὲν ἔλαβεν οὗτος
εἰς τὴν οὐσιαστικὴν κατοχὴν του τὰ κληρονομιαία πράγματα,
νὰ χωρήσῃ ἀναβολὴ τῆς φορολογίας τῇ αἰτήσεϊ του ὑποβαλ-
λομένη καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς καταλογιστικῆς πράξεως
τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου, ἀλλὰ πάντως ἐντὸς τῆς πρὸς ἀσκήσιν
τῆς προσφυγῆς προθεσμίας. Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀποφαίνεται
ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 5420/1932».

2. Αἱ ἀποζημιώσεις Ἑλλήνων προσφύγων ἐκ Γιουγκο-
σλαβίας καὶ Ρουμανίας, αἱ καταβαλλόμεναι λόγῳ τῆς ἐθνι-
κοποιήσεως ἑλληνικῶν περιουσιῶν ἢ ζημιῶν τούτων ἐκ πο-
λεμικῆς αἰτίας ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κληρονομίας
ὡς καὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου. Τυχὸν καταβληθεὶς φόρος
καὶ τέλη χαρτοσήμου ἐπιστρέφονται τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐν-
διαφερομένου ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος
τοῦ παρόντος.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1
τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 1641/19 εἶναι, ὅτι καὶ ἐπὶ ἀπο-
ποιήσεως καταπιστευμάτων καὶ περιελεύσεως τούτου εἰς
νομίκα πρόσωπα ἐπιδιώκοντα σκοποὺς ἐθνικὰς ἢ ὁρη-
σκευτικὰς ἢ φιλανθρωπικὰς ἢ εκπαιδευτικὰς ἢ κοινωνι-
καλὰς, διὰ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως τοῦ βεβαρη-
μένου, ἀπαλλάσσονται τὰ στοιχεῖα τοῦ καταπιστευματος
τοῦ ὑπὸ τοῦ βεβαρημένου ὀφειλομένου φόρου κληρονομίας.

4. Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ.
3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 1641/1919 αἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμε-
ναι πενταετία καὶ διετία, ἄρχονται ἀπὸ τῆς ὑπὸ Δικαστηρίου
συζητήσεως τῆς περὶ υἰοθεσίας αἰτήσεως.

Ἄρθρον 13.

Τέλη Χαρτοσήμου.

1. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου τετάρτου τοῦ Νορ.
Διατάγματος 3903/1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπλη-
ρώσεως τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων
καὶ θεσπίσεως διατάξεων τινῶν περὶ τοῦ προσωπικοῦ ὑπη-
ρεσιῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ἐλεγ-
κτικῶν Συνεδρίου κ.λ.π.» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α7. Ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης ἐνεργουμένη ἐπιμελεῖα τοῦ
Δημοσίου δυνάμει νόμου, πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεων αὐ-
τοῦ, ὡς καὶ ἡ ἐξέλιψις ταύτης ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν
χαρτοσήμου καὶ παντὸς δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου
καὶ οἰοῦντοτε τρίτου, ἐξαιρέσει τῶν δικαιωμάτων τῶν συμ-
βολαιογράφων, ἅτινα ὀρίζονται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100)»

2. Ἡ παροχὴ δικαιώματος ἐγγραφῆς ὑποθήκης, ὡς
καὶ ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων τῶν πρακτέρων τοῦ
Ἐθνικοῦ Λαχείου ἢ τρίτων πρὸς ἐξασφάλισιν πληρωμῆς τοῦ
ἀντιτίμου τῶν παραδιδόμενων εἰς τοὺς πρακτέρας ὑπὸ τοῦ
Δημοσίου γραμματίων Κρατικῶν Λαχείων, ἀπαλλάσσονται
τῶν τελῶν χαρτοσήμου καὶ παντὸς τέλους ἢ δικαιώματος
ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ Τρίτων, ἐξαιρέσει τῶν δικαιωμάτων
τῶν συμβολαιογράφων καὶ ἀμίσθων φυλάκων μεταγραφῶν,
ἅτινα μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ μὴ δυνάμενα κατ' ἀνώτατον
ὅριον νὰ υπερβῶσι τὰς χιλιάδας (1.000) δραχμὰς.

3. Κατ' ἐξαιρέσειν τῶν ὀριζομένων ἐν παραγράφῳ 2
τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Ἰουλίου 1931
περὶ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ὡς
ἰσχύει σήμερον, ἐπὶ τῶν περιπτώσεων κατ' ἂς ὁ ἐκμισθω-
τὴς τυγχάνει φυσικὸν πρόσωπον ἀπαλλασσόμενον τῆς κατὰ
τὸ Ν.Δ. 3323/1955 φορολογικῆς εἰσδημίας τὸ τέλος χαρ-
τοσήμου τὸ ἀναλογεῖται ἐπὶ τῶν εἰσπρακτομένων ὑπ' αὐτοῦ
μισθωμάτων καταβάλλεται διὰ χρήσεως κινήτου ἐπιστήματος
ἐπικολλωμένου ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων λήψεως τοῦ μισθώματος
ἢ ἐπικόλλησις τοῦ χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων θὰ ἐνερ-
γῇ μόνον ἐὰν ὁ ἐκμισθωτὴς ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου εἰ-
σδημίας. Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν δὲ τούτου ὁ ἐκμισθωτὴς ὁ
τοχρεοῦται νὰ ἐγχειρίσῃ σχετικὴν ὑπεύθυνον δήλωσιν πρὸς
τὸν μισθωτὴν, γινομένης ρητῆς περὶ τούτου μνείας εἰς ἐκά-
στην ἀπόδειξιν.

Ἡ μὴ ἐπικόλλησις τοῦ ἀναλόγου κινήτου ἐπιστήματος,
ὡς καὶ ἡ μὴ νομότυπος διαγραφὴ τούτου ὑπὸ τοῦ ἐκμι-
σθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ πλὴν τῆς ἐπιβολῆς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου
13 τοῦ Διατάγματος τούτου προβλεπομένων κυρώσεων, στα-
θεῖ τὰ ἐγγραφα ταῦτα ἀποδεικτικῆς δυνάμεως.

4. Ἡ Ἑνωσις Ἑλλήνων Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν
τυγχάνει τῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ φόρου, τέλε καὶ εἰσφοράς ὑπὲρ
τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων, τῶν ὁποίων ἀπολαύει, κατὰ τὰς
κειμένας διατάξεις, καὶ ἡ Ἑνωσις Ἀποστράτων Ἀξιωμα-
τικῶν Ἀεροπορίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ἄρθρον 14.

Ἐπιβολὴ εἰδικοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ ἐνίαν
εἰδῶν.

1. Ἐπιβάλλεται εἰδικὸς φόρος κύκλου ἐργασιῶν κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 1-2-1951 ἐπὶ τῶν
κάτωθι εἰδῶν :

α) ἐπὶ τῆς ζαχαρέως ἐφ' ὅσον ἀγοράζεται ἢ εἰσάγεται
ὑπὸ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων κατασκευῆς ζαχαρωδῶν προϊόν-
των, εἰδῶν ζαχαροπλαστικῆς, χαλδᾶδων καὶ μὴ τυποποιημέ-
νων εἰδῶν σοκολατοποιίας, παγωτῶν καὶ βουτημάτων.

β) ἐπὶ τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων (βοοειδῶν καὶ
ἵπποειδῶν) τὰ ὁποῖα εἰσάγονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ προέρ-
χονται ἐκ τῆς ἐκδορᾶς ζῶων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

γ) Ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου καφέ καὶ
τῶν ὑποκαταστάτων καφέ τῶν δασμολογικῶν κλάσεων
09.01 Α' Β' Γ' τοῦ ἐν ἰσχύϊ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου.

2. Ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου
1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταθέσεως
τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ψήφισιν.

3. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ εἰδικοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν
ἐπὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων
εἰδῶν, ὡς ἀξία λαμβάνεται ἡ κατὰ τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τοῦ
ἄρθρου 2 τοῦ Β. Διατάγματος 12/1951 ὀριζομένη.

4. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὀρίζεται,
α) εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (300) ἐπὶ τῆς ἀξίας
τῆς ζαχαρέως, ἐξαιρέσει τῆς ἀγοραζομένης ἢ εἰσαγομένης
ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων κατασκευῆς
ζαχαρωδῶν προϊόντων κ.λ.π., ἐγκατεστημένων εἰς νησιωτικὰς
πόλεις πληθυσμοῦ κάτω τῶν 50.000 κατοίκων, δι' ἣν τὸ
ποσοστὸν τοῦ φόρου ὀρίζεται εἰς 200.

β) εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (300) ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν
ἀκατεργάστων δερμάτων.

γ) εἰς ἑξὲς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (600) ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξω-
τερικοῦ εἰσαγομένου καφέ καὶ τῶν ὑποκαταστάτων καφέ.

5. Ὑπόχρεοι πρὸς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ εἰδικοῦ
φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόν-
τος ἄρθρου κατονομαζομένων εἰδῶν, τυγχάνουν :

α) ἐπὶ τῆς ζαχαρέως, αἱ εἰς τὸ ἐδάφιο α' τῆς παρα-
γράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναφερόμεναι βιοτεχνικαὶ ἐπι-
χειρήσεις.

β) επί των άκατεργάστων δερμάτων, των εισαγομένων εκ του έξωτερικού, ή εισαγωγούς.

γ) επί των άκατεργάστων δερμάτων προελεύσεως έσωτερικού αί εις τὰ εδάφια γ' και δ' τής παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου αναφερόμεναι επιχειρήσεις κατασκευής σολοδερμάτων και βακεττών.

δ) 'Επί του εκ του έξωτερικού εισαγομένου καφέ και των υποκαταστάτων καφέ ή εισαγωγούς.

6. 'Απαλλάσσονται του κατὰ τὸ παρὸν άρθρου, επιβάλλομένου ειδικού φόρου κύκλου εργασιῶν :

α) αἱ βιοτεχνικαὶ επιχειρήσεις κατασκευῆς των εις τὸ εἶδος α' τής παραγράφου 1 του άρθρου τούτου αναφερόμενων ειδῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀγοραζομένη πηρ' αὐτῶν ζάχαρις, ἴδν υπερβαίνει τὰς 25 χιλιάδας (6.000) χιλιόγραμμα ἑτησίως.

β) αἱ εις τὰ εδάφια γ' και δ' τής παραγράφου 7 αναφερόμεναι βιοτεχνικαὶ επιχειρήσεις κατασκευῆς σολοδερμάτων και βακεττών, διὰ τὰ παρ' αὐτῶν εισαγόμενα ἢ ἀγοραζόμενα άκατέργαστα δέρματα (προελεύσεως έσωτερικού ἢ έξωτερικού) μέχρι ποσότητος 18.000 χιλιόγραμμων ἑτησίως.

Δι' ἀποφάσεων του Ὑπουργοῦ των Οἰκονομικῶν ὁρισθῆσονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τής παρούσης διατάξεως.

γ) τὰ άκατέργαστα δέρματα ἐγχωρίου προελεύσεως, τὰ ἀγοραζόμενα ὑπὸ βυρσοδεψικῶν επιχειρήσεων ὑποκειμένων εις φόρον κύκλου εργασιῶν κατὰ τὰς διατάξεις του Α.Ν. 660/37.

7. 'Απαλλάσσονται του φόρου κύκλου εργασιῶν του εἶδ. α' άρθρου 1 Α.Ν. 660/1937 τὰ άκαθάριστα ἔσοδα τὰ προσεχόμενα εκ τής πωλήσεως :

α) ζαχαρωδῶν προϊόντων, ειδῶν ζαχαροπλαστικής, χαλβιάδων και μὴ τυποποιημένων ειδῶν, σοκολατοποιίας, παγωτῶν και βουτημάτων, ἐφ' ὅσον παράγονται ὑπὸ βιοτεχνικῶν επιχειρήσεων.

β) ταχινίου και ἀποφλοιωμένου σηταμίου.

γ) σολοδερμάτων, ἐφ' ὅσον παράγονται ὑπὸ επιχειρήσεων διαθετούσων μέχρι τριῶν (3) βαρελλῶν δέψεως (ἐπεξεργασίας) και πλύσεως ἐν συνόλῳ, ἡ δὲ εις σολοδέρματα ὡςτεία παραγωγή αὐτῶν δὲν υπερβαίνει τὰς 28.000 χιλιόγραμμα.

δ) βακεττῶν, ἐφ' ὅσον κατασκευάζονται ὑπὸ επιχειρήσεων διαθετούσων ἐγκατεστημένην κινητήριον δύναμιν οὐχὶ ἀνωτέρων των 15 ἵππων.

ε) καφέ πεφρυγμένου ἢ ἡλεσμένου.

8. 'Ο χαρακτηρισμὸς των παραγωγῶν τὰ εις τὴν περιπτῶσιν α' τής παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αναφερόμενα εἶδη επιχειρήσεων ὡς βιομηχανικῶν ἢ βιοτεχνικῶν ἐκτελεῖται ὑπὸ του Οἴκου. Ἐφόρου και ἐν ἀμφισβήτησει ὑπὸ τής Ἐπιτροπῆς του άρθρου 3 παράγρ. 4 του Α.Ν. 660/37.

Δι' ἀποφάσεως του Ὑπουργοῦ των Οἰκονομικῶν ὁρισθῆσονται τὰ του τρόπου παραπομπῆς των ὑποθέσεων του των ἐνώπιον τής Ἐπιτροπῆς, ἡ ἐνώπιον ταύτης διαδικασίας και τῶσα ἄλλα λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 15.

Δήλωση και καταβολή του φόρου.

Ἐκ τὸν άρθρου 14 του παρόντος επιβάλλομενος εἶναι αὐτὸς φόρος κύκλου εργασιῶν δηλοῦται και καταβάλλεται ὡς ἀκολουθεῖ :

α) 'Επὶ τής ζαχαρέως ἡ δήλωσις ἐπιτίθεται ἐντὸς ἐκὸς του μηνὸς και περιλαμβάνει τὰς κατὰ τὸν ἀμέσως προηγούμενον μῆνα ποσότητας, αἵτινες εισήχθησαν ἢ ἡγοράσθησαν ὑπὸ των ὑποχρέων επιχειρήσεων. Ὁ ἐπὶ τής δηλώσεως ἀναλογῶν φόρος καταβάλλεται ἐφ' ἑπαξὺ σὺν τῇ δηλώσει.

β) 'Επὶ των άκατεργάστων δερμάτων των εισαγομένων εκ του έξωτερικού ὡς και ἐπὶ του εκ του έξωτερικού εισαγομένου καφέ και των υποκαταστάτων καφέ, κατὰ τὰς ἐν τοῖς εἰσαγωγῶν α' και β' τής παρ. 1 άρθρου 3 του Β. Δ'τος 1/3/1951 ἀρχειομένης διακρίσεις.

γ) 'Επὶ των άκατεργάστων δερμάτων προελεύσεως έσωτερικού, ἢ δήλωσις ἐπιτίθεται ἐντὸς ἐκαστου μηνὸς και

περιλαμβάνει τὰς κατὰ τὸν ἀμέσως προηγούμενον μῆνα ποσότητας των ειδῶν τούτων αἵτινες ἡγοράσθησαν ὑπὸ των ὑποχρέων επιχειρήσεων.

Ὁ ἐπὶ τής δηλώσεως ἀναλογῶν φόρος καταβάλλεται ἐφ' ἑπαξὺ σὺν τῇ δηλώσει.

Ἄρθρον 16.

1. Ὁ κατὰ τὸν άρθρου 1 εἶδ. α' του Α.Ν. 660/37 φόρος κύκλου εργασιῶν ἐπὶ των άκαθαρίστων ἐσόδων των βιοτεχνικῶν επιχειρήσεων κατασκευῆς ζαχαρωδῶν προϊόντων, αἵτινες διὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 1.7.58 ὡς 31.12.58 ὑπέκειντο εις φορολογίαν συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθμ. Μ. 8452/1958 ἀπόφασιν του Ὑπουργοῦ των Οἰκονομικῶν καθορίζεται διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1.1.1960 μέχρις ἐνάρξεως τής ισχύος του παρόντος εις ἐν ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (100) ἐπὶ τής ἀξίας τής ζαχαρέως τής χρησιμοποιηθείσης διὰ τὴν κατασκευὴν των προϊόντων τούτων.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον επιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται ὡς καὶ μέχρι τής 1ης Νοεμβρίου 1962 ὑποβάλλουν εις τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφόρον δήλωσιν περιλαμβάουσαν τὴν ποσότητα και ἀξίαν τής χρησιμοποιηθείσης κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 1.1.1960 μέχρις ἐνάρξεως τής ισχύος του παρόντος ζαχαρέως και καταβάλλουν τὸν ἐφ' αὐτῆς ἀναλογούντα φόρον εις εἴκοσι τέσσαρας μηνιαίας δόσεις. εἰς τὸν ἡ πρώτη σὺν τῇ δηλώσει, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐντὸς των ἐν συνεχείᾳ ἐπομένων μηνῶν.

3. Ὁ ὁριστικῶς βεβαιωθείς φόρος κύκλου εργασιῶν του εἶδ. α' άρθρου 1 του Α.Ν. 660/37 εις βάρος των κατὰ τὴν παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου ὑποχρέων επιχειρήσεων κατὰ τὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα ἐκπίπτει, ὁ δὲ καταβληθεὶς τοιοῦτος συμψηφίζεται εις τὸ ποσὸν του φόρου του ὀφειλομένου βάσει των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

4. Βιοτεχνικαὶ επιχειρήσεις κατασκευῆς ειδῶν ζαχαροπλαστικής, ζαχαρωδῶν προϊόντων, μὴ τυποποιημένων βουτημάτων, παγωτῶν μὴ τυποποιημένων, ειδῶν σοκολατοποιίας μὴ τυποποιημένων και χαλβιάδων, πλὴν ἐκείνων αἵτινες ἐκπίπτουσιν εις τὰς διατάξεις του παρόντος άρθρου, κατέχουσιν ἐξ εισαγωγῆς ἢ ἀγορᾶς κατὰ τὴν ἐναρξιν τής ισχύος του παρόντος ἐπιθέματα ζαχαρέως, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία υπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμάς, ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσι ταῦτα ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τής ισχύος του παρόντος, του φόρου ὑπολογιζομένου ἐπὶ τής ἐν τοῖς τιμολογίοις ἀγορᾶς ἀναγραφόμενης ἀξίας τής ζαχαρέως και του ἐν άρθρῳ 14 παρ. 4 εἶδ. α' φορολογικοῦ συντελεστοῦ, καταβάλλουσιν τὸν φόρον τούτον εις 25 ἴσας μηνιαίας δόσεις τής πρώτης σὺν τῇ δηλώσει, των δὲ ὑπολοίπων ἐντὸς των ἐν συνεχείᾳ ἐπομένων μηνῶν.

Ἄρθρον 17.

Ἐπιβολή φόρου κύκλου εργασιῶν ἐπὶ ἐνίων επιχειρήσεων.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου εργασιῶν κατὰ τὰς διατάξεις του Α.Ν. 660/37.

α) ἐπὶ των άκαθαρίστων ἐσόδων των επιχειρήσεων ἐμφιαλώσεως λαματικών ἢ μὴ ὑδάτων.

β) ἐπὶ των άκαθαρίστων ἐσόδων των επιχειρήσεων παραγωγῆς ψύχους.

γ) ἐπὶ των πάσης φύσεως άκαθαρίστων ἐσόδων του Ὑργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος (Ο.Τ.Ε.).

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τής προηγούμενης παραγράφου ὡς άκαθάριστα ἔσοδα λαμβάνονται.

α) ἐπὶ των επιχειρήσεων ἐμφιαλώσεως λαματικών ἢ μὴ ὑδάτων, ἡ τιμὴ πωλήσεως των ὑδάτων ἐμφιαλωμένων μετ' ἀφαίρεσιν τής ἀξίας τής ψυχῆς.

β) ἐπὶ των επιχειρήσεων παραγωγῆς ψύχους, τὸ σύνολον των κτωμένων ψυκτικῶν δικαιωμάτων.

γ) Ἐπὶ του Ὑργανισμοῦ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος, τὸ σύνολον των κτωμένων ἐσόδων πάσης φύσεως, ἀνεξαιρέτως αὐτῶν.

3. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ἐπὶ των άκαθαρίστων ἐσόδων των περι ὧν αἱ διατάξεις τής παρ. 1 του παρόντος άρθρου επιχειρήσεων, ὁρίζεται εις 25 ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (6%)

4. Απαλλάσσονται του φόρου κύκλου εργασιών του Α.Ν. 660]37 τα ακαθάριστα έσοδα των εις τα έδαφια α' και β' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου αναφερομένων επιχειρήσεων τα προερχόμενα εκ της πωλήσεως λιματικών ή μη υδάτων εξαγομένων εις την άλλοδαπην ή εκ ψυκτικών δικαιωμάτων επί προϊόντων εξαγομένων εις την άλλοδαπην.

5. Ο κατά την παράγραφον 3 του άρθρου 5 του Α.Ν. 660]37 συντελεστής φόρου κύκλου εργασιών επί των Τραπεζικών επιχειρήσεων, ως έτροποποιήθη δια της παρ. 1 άρθρου 6 του Ν. 2281]1952, όρίζεται εις τρία επί τοις εκατόν (3%).

6. Εις τον φόρον κύκλου εργασιών της περιπτώσεως α του άρθρου 1 του Α. Ν. 660]1937 υπόκεινται τα ακαθάριστα έσοδα τα προερχόμενα εξ έκτυπώσεως ή λιθογραφήσεως εκ μετállων ή άλλων υλών, πλην χάρτου και χαρτονίων.

7. Ο φόρος κύκλου εργασιών του Α.Ν. 660]37 επί των ακαθάριστων εσόδων εξ ασφαλιστρών και δικαιωμάτων πάσης φύσεως των κτωμένων υπό ήμεδαπών ασφαλιστικών επιχειρήσεων επιβάλλεται :

α) προκειμένου περί του κλάδου ασφαλειών ζωής εκ συμβάσεων συναπτομένων μετά προσώπων κατοικούντων και διαμενόντων εν Ελλάδι.

β) προκειμένου περί των λοιπών κλάδων, εκ συμβάσεων. δι' όν οι καλυπτόμενοι κίνδυνοι άφορῶσιν άντικείμενα εύρισκόμενα εν Ελλάδι.

8. Ο φόρος κύκλου εργασιών επί των ακαθάριστων εσόδων των επιχειρήσεων παραγωγής και έπεξεργασίας μαρμάρων κοπτομένων εις ιδιόκτητα εργοστάσια ή εις εργοστάσια τρίτων, υπολογίζεται επί της αξίας των μαρμάρων μετά την κοπήν αυτών προσηυξημένην κατά τας δαπάνας της περαιτέρω έπεξεργασίας της καθιστώσης ταύτα έτοιμον προϊόν προς τοποθέτησιν ή χρησιμοποίησιν ως και κατά τὸ μικτόν κέρδος. Η αξία αυτή ήτις δύναται να είναι διάφορος αναλόγως προς τὸ είδος και την ποιότητα των μαρμάρων, όρίζεται δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών μετά σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 4 άρθρου 3 Α.Ν. 660]37 Έπιτροπής.

Η παράγραφος 2 άρθρου 6 του Α.Ν. 660]37 ως προσετέθη δια της παραγράφου 8 άρθρου 6 του Ν. 2281]1952 καταργείται.

9. Απαλλάσσονται του κατά τας διατάξεις της περιπτ. α' άρθρου 1 Α.Ν. 660]37 επιβαλλομένου φόρου κύκλου εργασιών, τα ακαθάριστα έσοδα εκ της πωλήσεως του εν τη Χώρα παραγομένου άργύρου, πλην του άργύρου εις κόκκους.

Άρθρον 18.

Εάν εκ των ιδίων λογιστικών βιβλίων του υποχρέου ή εκ τιμολογίων προκύπτη ότι ο φορολογούμενος παρέλειψε να δηλώσῃ ή καταφανώς εδήλωσεν ανακριβώς την προκύπτουσαν εκ των βιβλίων ή των τιμολογίων φορολογητέαν ύλην, ο Οίκον. Έφορος εκδίδει προσωρινήν πράξιν προσδιορισμού του φόρου, αντίγραφον δε ταύτης κοινοποιείται εις τὸν υποχρέων.

Η προσωρινή πράξις δέον να περιέχῃ την εκ των βιβλίων και τιμολογίων του υποχρέου προκύπτουσαν φορολογητέαν ύλην και τὸν επί ταύτης αναλογούντα φόρον κύκλου εργασιών μετά των νομίμων προσαυξήσεων.

Κατά της προσωρινής πράξεως επιτρέπονται τα κατά την φορολογικήν διαδικασίαν ένδικα μέσα.

Τα ένδικα ταύτα μέσα δέν αναστέλλουν την προσωρινήν βεβαίωσιν του φόρου.

Αι κατά την προσωρινήν διαδικασίαν εκδιδόμεναι δικαστικαί άποφάσεις αποτελοῦν προσωρινόν δεδικασμένον και δέν επηρεάζουν την κυρίαν δίκην.

Εκ του τελεσιδικίως βεβαιωθησομένου φόρου και προσαυξήσεως βάσει του όριστικού φύλλου έλέγχου ο Οίκον. Έφορος εκπίπτει τα καταλογισθέντα τοιαύτα δια της προσωρινής πράξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Φορολογικαί άπαλλαγαί.

Άρθρον 19.

1. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 5 του Ν. 4088]1960 περί Τελωνειακού Δασμολογίου εισαγωγών επεκτείνονται και επί των λογουσών άπαλλαγών από πάσης φύσεως φόρους τέλη και δικαιώματα υπέρ τοι Δημοσίου ή τρίτων.

2. Πάσης φύσεως εν γένει νομικά πρόσωπα επιδιώκοντα έποικλειστικώς σκοπούς κοινωφελείς και άνήκοντα εις τας κατωτέρω κατηγορίας, εισάγοντα αγαθά εκ της άλλοδαπής ή προβαίνοντα εις συναλλαγάς εν τη ήμεδαπῇ, απαλλάσσονται, τη αίτήσει των, εν μέρει, των βαρυνόντων ταύτα άμέσων ή έμμέσων φόρων, δασμῶν και τελῶν υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, πλην του φόρου εισοδήματος, κατά τας έπομέναις διακρίσεις και κατά την κατωτέρω διαγραφομένην διαδικασία.

α) Τα έποικλειστικώς νοσηλευτικά ιδρύματα τα μη επιδιώκοντα κερδοσκοπικούς σκοπούς, ως και τα ύφιστάμενα ή συσταθισόμενα θρησκευτικά καθιδρύματα, κατά ποσοστὸν 80 ο/ο.

β) Τα όρφανοτροφεία και λοιπά φιλανθρωπικά, κατά ποσοστὸν 70 ο/ο.

γ) Τα εκπαιδευτικά, μη ιδιωτικής φύσεως και τα θρησκευτικά και έθνωφιλικά, κατά 60 ο/ο.

δ) Τα άθλητικά και μουσικά τα μη επιδιώκοντα κερδοσκοπικούς σκοπούς κατά ποσοστὸν 60 ο/ο.

Η χορήγησις των άνωτέρω ποσοστῶν φορολογικής έπαλλαγής προϋποβάτεται όφ' ένδς έτι τα υπό των νομικῶν προσώπων, υπέρ όν ή άπαλλαγή, εισαγόμενα αγαθά ή αι επί αυτών συναπτόμεναι συναλλαγαι είναι άπολύτως δικαιοκαίρι δια την εκπλήρωσιν του υπό αυτών επιδιωκόμενου σκοπού και όφ' έντέρου έτι ή οικονομική κατάσταση του αίτουμένου την φορολογικήν άπαλλαγὴν νομικοῦ προσώπου δέν καθιστά έφικτὴν την καταβολήν του βαρύνοντος αυτή φόρου, δασμοῦ, τέλους κλπ. Έν ύπαντί περιπτώσει, τί ποσοστὸν της φορολογικής άπαλλαγής καθορίζεται, κατά την διαδικασία του έπομένου έδαφίου, κατώτερον του άνωτέρω έριζομένου, μέχρι και της πλήρους άπορρίψεως της σχετικής αίτήσεως.

Η διαπίστωσις της συνδρομής των κατά τα προηγουμένα έδαφια προϋποθέσεων της φορολογικής άπαλλαγής και ο καθορισμός του ποσοστού ταύτης κατά τας εν αυτοίς διακρίσεις, ενεργείται εις έκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν τη αίτήσει του υπέρ όυ ή άπαλλαγή δι' άποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, εκδιδομένης μετά σύμφωνον ήτιολογημένην γνώμην Έπιτροπής.

Διά Β. Διατάγματος, όφ' άπαξ εκδιδόμενου, προτάσει του επί των Οικονομικών Υπουργού, καθορισθήσονται τὸ της συγκροτήσεως της κατά τ' άνωτέρω Έπιτροπής, τὸ της άρμοδιότητος και λειτουργίας αυτής ως και πάσα λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν των άνωτέρω διατάξεων της παρούσης παραγράφου.

3. Δημόσια θεάματα εν γένει, εκτελούμενα υπό ξένων καλλιτεχνικῶν θεατρικῶν συγκροτημάτων και συμβάλλοντα εις την μεταξύ Ελλάδος και ξένων χωρῶν ανάπτυξιν των πνευματικῶν και μορφωτικῶν σχέσεων, απαλλάσσονται τοι φόρου δημοσίων θεαμάτων κατά ποσοστὸν 20 ο/ο και 100 ο/ο, επί τῶ όφ' της άμοιβαιότητος, και αναλόγως πρός την παρεχομένην υπό της ξένης χώρας άπαλλαγὴν εις τὸ έλληνικά καλλιτεχνικά συγκροτήματα.

Διά κοινῆς άποφάσεως των Υπουργῶν Οικονομικών και Έξωτερικῶν διαπιστοῦται ή συνδρομή των προϋποθέσεων δια την χορήγησιν της κατά τ' άνωτέρω φορολογικής έπαλλαγής και καθορίζεται τὸ ποσοστὸν ταύτης.

4. Διπλωματικοί υπάλληλοι ξένων Κρατῶν εισάγοντα εν Ελλάδι επιβατηγά αὐτοκίνητα δι' ιδίων αυτών χρήσιν, απαλλάσσονται, επί τῶ όφ' της άμοιβαιότητος, των αναλογούντων δασμῶν και λοιπῶν φόρων εισπραττομένων κατά την εισαγωγὴν ως και της εισφορῆς Ν.Δ. 3829]1958.

ΚΡΕΤΤΑΛΛΑΙΟΝ Ε΄.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 20.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται νὰ ὁρίζονται ἡ μισθοί, αἱ προσαυξήσεις τῶν μισθῶν καὶ τὰ ἐπιδόματα τῶν δημοσίων υπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν καὶ τῶν υπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου δικαίου

*Άρθρον 21.

Αἱ θέσεις τῶν Προισταμένων Διευθύνσεων καὶ Τμημάτων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 1 τοῦ 1961 Β.Δ. ἀπερὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Οἰκονομικῶν κλπ. ὁρίζονται, αἱ ἐπὶ βαθμοῖς 3φ ἢ 2φ εἰς 18 καὶ αἱ ἐπὶ βαθμοῖς 5φ ἢ 4φ εἰς 48, ὅσαι αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 1 ἕως 23 τοῦ αὐτοῦ Β. Δ. συσταθεῖσαι ἀντιστοιχοῦν ὁργανικῇ μονάδῃ.

*Άρθρον 22.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Β.Δ. 862/1960 ἀπερὶ ὁργανώσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους» προβλεπόμεναι τέσσαρες θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 3φ ἢ 2φ τοῦ Κλάδου Α1 Ἐπιθεωρήσεως παρὰ τῇ Διευθύνσει ΔΑΜ Κτημάτων, μεταφέρονται εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 13 τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος προβλεπόμενας ὁμοιοβάθμους θέσεις Διευθυντῶν ἐπὶ βαθμοῖς 3φ ἢ 2φ τοῦ Κλάδου Α1 Διοικητικοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, αἵτινες ἐφεξῆς ὁρίζονται εἰς ἐπικύκλιον.

2. Διὰ τὴν διὰ προαγωγῆς πλήρωσιν τῶν αὐτῶν μεταφερομένων τεσσάρων θέσεων, συντρέχουσι μετὰ τῶν κεκτημένων τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα Τμηματαρχῶν ἐπὶ βαθμῷ 4φ τοῦ Κλάδου Α1 Διοικητικοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ βαθμῷ 4φ ὑπαλλήλων τῶν Κλάδων Α1 Ἐπιθεωρήσεως καὶ Α2 Διοικητικοῦ τῆς Διευθύνσεως ΔΑΜ Κτημάτων, οἱ κεκτημένοι τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα, ὡς καὶ προσόντα σπουδῶν ἐκ τῶν ὁριζουμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Βασ. Διατάγματος διὰ τὴν κατάληψιν εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ παρὰ τῷ Κλάδῳ Α1 Διοικητικοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

3. Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ κατανεμηθῶσιν αἱ περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον θέσεις εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 862/1960 Β.Δ. προβλεπόμενας ὑπηρεσιακὰς μονάδας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Διὰ τῶν αὐτῶν Β.Δ. δύνανται νὰ ὁρισθῶσιν αἱ θέσεις αὐταὶ ὡς θέσεις προϊσταμένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 18 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ. ὑπηρεσιῶν.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως 3 τοῦ Ν. Α. 4193) 1961 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ συμβάσει υπαλλήλων τῆς Ὑπηρεσίας Διαχειρίσεως Ἀνταλλαξίμων Μουσουλμανικῶν Κτημάτων.

Αἱ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν ταύτην συσταθεῖσες τακτικαὶ θέσεις, ἐν περιπτώσει καταργήσεως τῆς Ὑ.Δ.Α.Μ.Κ., προστίθενται εἰς τὰς ἀντιστοιχῶν κλάδων θέσεις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, καταργούμεναι ἅμα τῇ ὁπωσδήποτε ἐξόδῳ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν κατεχόντων ταύτας.

Ὁ διορισμὸς εἰς τὰς θέσεις ταύτας τῶν περὶ ὧν ἡ παρῶσα παράγραφος υπαλλήλων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Α. ἐτησίᾳ προθεσμία διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐπ' αὐτοῦ προβλεπόμενων Β. Δ. παρατείνεται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ὑ.Δ.Α.Μ.Κ. ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

*Άρθρον 23.

1. Αἱ θέσεις τῶν Προισταμένων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν. 3200/55 ἀπερὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως ὡς ἰσχύει, παρὰ ταῖς Νομαρχίας Ὑπηρεσιῶν Δημοσίου

Λογιστικοῦ ἐπὶ βαθμῷ 5φ ἢ 4φ ὁρίζονται εἰς πεντήκοντα (50) ἐν ὅλῳ αὐξανόμενων τῶν ἐπὶ 5φ ἢ 4φ βαθμῷ θέσεων τοῦ Κλάδου Α1 Διοικητικοῦ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 862) 1960 Β.Δ. «περὶ ὁργανώσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους» εἰς ἑκατὸν ἑπτὰ (107), ἐπὶ ἀντιστοιχῶν μειώσει τῶν ἐπὶ βαθμοῖς 8φ ἕως 6φ θέσεων τοῦ Κλάδου Α2 Διοικητικοῦ καὶ τῶν ἐπὶ βαθμοῖς 11φ ἕως 6φ θέσεων τῶν Κλάδων Β1, Β2 καὶ Β8 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος.

2. Μέχρι τριῶν (3) τῶν θέσεων ἐπὶ βαθμῷ 5φ ἢ 4φ τοῦ Κλάδου Α1 Διοικητικοῦ, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 862/1960 Β. Δ./τος δύνανται νὰ πληρωθῶσι καὶ διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος υπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ 6φ τοῦ αὐτοῦ Κλάδου, τῶν κεκτημένων ὑπερκοσσιπενταετῇ πραγματικῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, λαμβανόμενων πρὸς ταῦτα ἐπ' ὅφιν μόνον τῶν οὐσιαστικῶν αὐτῶν προσόντων.

3. Τόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων τῶν καταργουμένων ἐξ ἑκάστου τῶν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κλάδων, ὅσον καὶ τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου τούτου, θέλουσι καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

*Άρθρον 24.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 1811/1951 προστίθενται αἱ λέξεις «πλὴν τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 ἱρίου ἡλικίας, ὅπερ δέον νὰ ἔχῃ ὁ ὑποψήφιος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διαγωνισμοῦ».

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν συμμετασχόντων εἰς τοὺς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1961 διενεργηθέντας διαγωνισμοὺς, διὰ τὴν πλήρωσιν δημοσίων θέσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιλεγέντων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου Διοικ. Δικαιοσύνης πρὸς δι-
ορισμὸν εἰς θέσεις φορολογικῶν δικαστῶν, ἐφ' ὧν ἡ ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 106 τοῦ Κώδικος Ὁργανισμοῦ Φορολογικῶν Δικαστηρίων προβλεπόμενη ἡλικία ἀρκεῖ ὅτι ὑφίστατο κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιλογῆς των.

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ Ν. 1811/1951, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 29 παρ. 6 τοῦ Ν. 3200/1955, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2.α. Ὑπάλληλοι τῆς Α' Κατηγορίας μὴ ἔχοντες συμπληρώσει τετραετὴν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν πολιτικοῦ διοικητικοῦ ἐν γένει υπαλλήλου εἰς θέσεις ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐπαρχιῶν Ἀττικῆς, Μεγαρίδος καὶ Αἰγίνης παραγόμενοι εἰς τὸν 5ον ἢ 4ον ἢ 3ον βαθμὸν τοποθετοῦνται ὑποχρεωτικῶς εἰς θέσεις τοῦ εἰς ὃν προάγονται βαθμοῦ τοῦ κλάδου των ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν ρηθεισῶν ἐπαρχιῶν, ἐφ' ὅσον προβλέπονται τοιαῦτα.

β. Παρέκκλισις ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τοῦ ΑΣΔΓ' ἐὰν συντρέχουν εἰδὲν αἱ ὑπηρεσιακοὶ λόγοι».

*Άρθρον 25.

1. Ἡ εἰς τὰ ἐν ἐνεργείᾳ τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καταβαλλομένη τυχόν σύνταξις, δὲν ἐκπίπτειται ἐκ τῶν παρεχομένων αὐτοῖς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Α.Ν. 350/1945 ἐξόδων παραστάσεως.

Προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τῶν κεκτημένων τὴν ἰδιότητα τοῦ Κρατικοῦ λειτουργοῦ, ἐκπίπτειται ἐκ τῶν ἐξόδων παραστάσεως αὐτῶν τὸ ἅμισυ τῶν ἀποδοχῶν των.

2. Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4226) 1962 ἀπερὶ κυρώσεως τῆς Συμφωνίας τῆς συνιστάσεως 26νδεσιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Παρ. 3α) Μεταξὺ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω μελῶν τῆς Ἐκτροπῆς ὁρίζονται Πρόεδρος καὶ δύο Ἀντιπρόεδροι διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τοῦ Συντονισμοῦ καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν».

3. Αι διατάξεις τής παραγράφου 7 του άρθρου 56 του Ν. 4952/1931 ισχύουν και προκειμένου περί των αντίστοιχων δαπανών τής Μονίμου Έλληνικής Αντιπροσωπείας παρά ταίς Ευρωπαϊκαίς Κοινότησι και τής Μονίμου Έλληνικής Αντιπροσωπείας παρά τοίς Διεθνέσιν Οικονομικοίς Όργανοις Δυτικής Ευρώπης, του ποσού των δαπανών οριζόμενου δια πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου.

4. Η άλληθής έννοια των άρθρων 11, 12 και 21 του Α.Ν. 1502/1950 «περί ρυθμίσεως των αποδοχών των τακτικών δημοσίων υπαλλήλων κλπ.» και τής παρ. 5 του άρθρου 76 του Ν.Α. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος» είναι ότι δι' αὐτῶν δὲν κατηγγήθησαν αἱ διατάξεις του άρθρου 21 του Ν. 899/1943 αἱ προβλεπόμεναι τῇ καταβολῇ ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δημοσίους υπαλλήλους καὶ τοὺς υπαλλήλους τῶν Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὁργανισμῶν εἰς οὓς ἀνατίθενται καθήκοντα Γενικοῦ Γραμματέως. Ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσις ἀποτελεῖ μέρος τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ υπαλλήλου.

Ἐκ τῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεων τῶν θεμελιωμάτων ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀναγνωρίζονται αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1955 καὶ ἐξ ἐξῆς χρονικὸν διάστημα.

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ άρθρου 12, τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ άρθρου 13, τοῦ άρθρου 14, ἐξαίρεσις τοῦ ἐδαφ. γ' τῆς παραγράφου 1 αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν άρθρων 15 ἕως καὶ 25 ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 26.

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 3558/1956 «περί ἐνοποιήσεως τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1556/1950 καὶ τοῦ Ν. Α. 2663/1953 προβλεπομένων τελῶν» ἐπιβαλλομένη «ἐκπαιδευτικὴ εἰσφορά» εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καταργεῖται ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1962/63 καὶ ἐφεξῆς.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 3 ἕως καὶ 10 τοῦ Ἀν.Νόμου 536/1948, ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ Ν.Α. 3559/1956, ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐπιβολὴν ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς, καταβαλλομένης ὑπὸ τῶν ἐν ἐκάστη ἐνορίᾳ Ἱεροῦ Νικοῦ κατοικουσῶν ἢ διαμενουσῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ ὁρθόδοξον ἐκκλησιαστικὸν δόγμα.

*Άρθρον 27.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν.Α. 3783/1957 δικαιούμενοι στεγάζσεως ὑπάλληλοι, ἀπολαύουσι τῶν ὑπὸ τοῦ Ν. Α. τούτου προβλεπομένων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ διευκολύνσεων κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀγορὰν κατοικίας ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦ ἀγοραζομένου οἰκοπέδου δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμάς, τῆς δὲ οἰκίας μετὰ τοῦ οἰκοπέδου τὰς 300.000 δραχμάς, τῆς τυχόν ἐπὶ πλεόν τῶν ποσῶν τούτων ἀξίας ὑποκειμένης εἰς φόρον κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις.

Εἰδικῶς προκειμένου περί ὑπαλλήλων μὴ ἐχόντων μόνιμον τὴν ἑδραν αὐτῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης (περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι) ἡ ὑπὸ τὰς ὡς ἀνω προϋποθέσεις ἀπαλλαγὴ τούτων ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἐκινῆται, ἀνατρέχει ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Α. 3783/1957, ὃ δὲ τυχὼν καταβληθεὶς φόρος ἐπιστρέφεται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. Α. 3783/1957, καταργεῖται.

3. Δικαίωμα ἀποκτήσεως κατοικίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Α. 3783/57 καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ τιθεμένας προϋποθέσεις, ἔχουν καὶ οἱ μόνιμοι στρατιωτικοὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι,

ὁπόσον εὐνοίᾳ δὲν ἔτυχον τῶν ὑπὸ τοῦ Ν. Α. 2906/54 παρὰ χομίων φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ διευκολύνσεων, διὰ πᾶν τοῦ Ἀπτονόμου Οἰκοδομικοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος (Α.Ο.Ο.Α.)

4. Ὁμοίως δικαίωμα ἀποκτήσεως κατοικίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Α. 3783/1957 καὶ ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ ὁριζόμενας προϋποθέσεις ἔχουσι καὶ οἱ συνταξιούχοι τῶν ἐν τῇ Ν. Διατάγματι τούτῳ ὑπαγομένων κατηγοριῶν υπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ὡς καὶ οἱ εἰς κατὰστασιν πολεμικῆς διαβιότητος τελοῦντες στρατιωτικοὶ ἐν γένει.

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 καὶ τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ άρθρου τούτου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 28.

1. Τὸ α' ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 843/48, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 18 τοῦ Νόμου 2281/52, ἀντικαθίσταται ἀπὸ τῆς ἑξῆς Ἰανουαρίου 1963 ὡς ἐξῆς:

α2. Ἐπιχειρήσεις καταβάλλουσιν ἐτησίως δι' ἀποδοχὰς ποσὸν μέχρι δραχμῶν 180.000 ἐξαίρουνται τῆς φορολογίας τῆς προηγουμένης παραγράφου 1. Ἐν τῷ ἐτησίῳ χορηγούμενον ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς 180.000 ἢ ἐπ' αὐτῶν φόρος δὲν δύναται νὰ εἴναι ποσὸν μεγαλύτερον τοῦ 10 % τῆς ὑπὲρ τὰς δραχμὰς 180.000 διαφορᾶς τῶν χορηγούμενων ἀποδοχῶν.

2. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τοῦ άρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 843/48 οἱ κατασκευασταὶ ἐτοιμῶν ἀνδρῶν ἐνδυμάτων διὰ λογαριασμὸν τρίτων (ΦΑΣΟΝ) διὰ τοὺς παρ' αὐτῶν καταβαλλομένους μισθοὺς καὶ ἡμερομίσθια. Οἱ τυχόν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ὑφειλόμενοι φόροι διαγράφονται.

3. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου πολυτελείας ἐπὶ εἰδῶν παραγομένων ἢ διασκευαζομένων ἐν τῇ Χώρα, ἐξαίρεσις τῶν εἰδῶν τῶν κατηγοριῶν Α', Β' καὶ Δ' (οἶνον, πνευμα, ἀποσταγμα οἶνου καὶ τεχνητὴ μέταξα), ὡς φορολογητέα ἀξία λαμβάνεται ἡ τιμὴ διαθέσεως αὐτῶν εἰς τὴν κατανάλωσιν, ὑπὸ τῶν παραγωγῶν ἢ διασκευαστῶν, μειωμένη κατὰ ἐξήκοντα τοὺς ἑκατὸν (60 %).

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδόμενων μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πρ. 4 τοῦ Α.Ν. 660/1937 Ἐπιτροπῆς, δύναται, προκειμένου περί ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων μετὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐμπορίαν εἰδῶν ὑποκειμένων καὶ μὴ εἰς φόρον πολυτελείας, διὰ ὁρίζονται τὰ τοῦ τρόπου ἐξευρέσεως τῆς ἀναλογίας τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν προερχομένων ἐκ πωλήσεως τῶν εἰδῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον.

Προκειμένης κρίσεως τοιοῦτων θεμάτων, τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει, ἀντὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίου, ἀντιπρόσωπος τῆς οἰκίας ἐπαγγελματικῆς ὁργανώσεως.

5. Οἱ πωλοῦντες εἶδη ἐξ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ ἢ λευκοχρόσου ὡς καὶ κοσμήματα, εἶδη χρυσοχοίας, πολυτίμους λίθους, ἀναπτῆρας κ.λ.π. εἴτε δι' ἴδιον λογαριασμὸν τρίτων ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐν τυγχάνωσιν ὑπόχρεοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἢ οὐ, ὑποχρεοῦνται, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως πωλήσεως τῶν εἰδῶν τούτων, νὰ υποβάλλωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον, αἰτήσιν χορηγήσεως εἰδικῆς ἀδείας πωλήσεως τῶν εἰδῶν. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ὑποβολὴ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως ὡς καὶ πώλησις τοιοῦτων εἰδῶν ἄνευ ἀδείας, συνεπάγεται ἐπιβολὴν ποινῆς ἀπὸ 500 μέχρι 10.000 δραχμῶν.

6. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου 2029/1952 «περί προσθήκης κλάσεων τινῶν εἰς τὸ Τελωνειακὸν δασμολόγιον εἰσαγωγῆς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α' Απαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1991/1939, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, φόρου πολυτελείας, εἶδη παραγόμενα ἢ κατασκευαζόμενα ἐν τῇ Χώρα, ἐφ' ὅσον τὰ εἶδη ταῦτα ἐξάγονται εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἐπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ παρόντος ἢ

διασκευάζοντος αὐτὰ ἢ ὑπὸ τρίτου, ὅστις ἠγγράσας ταῦτα ἀποβεδειγμένως παρ' αὐτοῦ.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, θέλει ὁρισθῇ ἡ διαδικασία τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγῆς τῶν ἐξαγομένων εἰδῶν, δυναμένη νὰ ὀρίζηται διάφορος δι' ἕκαστον τῶν εἰδῶν τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος».

7. Ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2332]1920, ὡς οὗτος ἰσχύει τροποποιηθείς, τελῶν κυκλοφορίας, ὡς καὶ τοῦ ἐφ' ἀπαξ προσθέτου εἰδικοῦ τέλους λόγω πρώτης κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι, σιὰφῃ ἰδιωτικῆς χρήσεως ἰσχύος κινητήρος μέχρι δέκα (10) ἵππων.

Ἐπὶ βενζινακίων, κοττέρων καὶ γιῶτ ἰδιωτικῆς χρήσεως κινουμένων διὰ βενζινομηχανῆς ἢ τοιαύτης πετρελαιοδυναμείας ἀνωτέρας τῶν δέκα (10) ἵππων τὰ τέλη κυκλοφορίας περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ.

8. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ]τος 3829]1958 πρόσθετον εἰδικὸν τέλος βενζινακίων, κοττέρων καὶ γιῶτ ἰδιωτικῆς χρήσεως, ὡς καὶ τῶν πετρελαιοκινήτων τοιούτων, ὀρίζεται ἴσον πρὸς τὰ τέλη κυκλοφορίας ἐνὸς φορολογικοῦ ἐξαμήνου.

9. Εἰς περίπτωσιν θέσεως εἰς κυκλοφορίαν τοῦ σιὰφους ἀπὸ τοῦ τετάρτου μηνὸς ἐξαμήνου τινός, ἡ θέσεως τούτου εἰς ἀκινήσιαν ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἐξαμήνου καὶ παραμονῆς τούτου εἰς ἀκινήσιαν μέχρι τέλους αὐτοῦ, ὀφείλεται τὸ ἥμισυ τῶν ἐξαμηνιαίων τελῶν.

10. Ὁ φόρος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 843]1948 ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τῶν χρησιμοποιούμενων ὑπὸ ἐπιχειρήσεων Ἀγγαιοπλαστικῶν Φαθεντιανῶν καὶ εἰδῶν πορσελάνης μειοῦται εἰς 1 ο) ο μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παραγράφου 4 τοῦ Α. Ν. 660]1937 καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ συντελεστὴς μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ὑπερέρχεται εἰς τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς κατὰ ποσοστὸν τοῦλάχιστον 40 ο)ο.

11. Ἐκ τοῦ πίνακος τῶν εἰδῶν τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὸν φόρον καταναλώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Α. 3829]1958 διαγράφονται αἱ δοῦναι διὰ παρὰ τὴν τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 48β)231ς τοῦ προϊσχύσαντος Τελωνειακοῦ δασμολογίου.

*Ἄρθρον 29.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 70 ἕως καὶ 72 τῆς Φορολογικῆς Δικονομίας ἀναστέλλεται ἐπὶ τριστίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ πᾶσαι αἱ προϊσχύουσαι διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἐξώδικον ἐν γένει ἐπιλυσιν τῶν φορολογικῶν διαφορῶν.

2. Ἐπὶ τῶν φορολογικῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπελύθησαν ἐξώδικως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ἀπὸ 1 Μαρτίου 1962 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἀποδέχεται τὸν περιορισμὸν τοῦ διὰ τῆς πράξεώς του προσδιορισθέντος προσθέτου φόρου ἢ προσαυξήσεως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τῶν ἐπαναφερομένων ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου 1.

3. Ἡ ἀσκῆσις ἢ μὴ ἀσκῆσις ἐφέσεως κατὰ ἀποφάσεις Πρωτοβαθμίου Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ἀποφασίζεται ἀπὸ κοινῶ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ ἐποπτεύοντος αὐτὸν Ἐπιθεωρητοῦ. Ἐν περιπτώσει διφωνίας, ἀποφαίνεται ὁ Γενικὸς Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Φορολογικῆς Δικαιοσύνης. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ προθεσμία ἀσκήσεως ἐφέσεως τοῦ Δημοσίου ὀρίζεται διμήνηος.

4. Τὸ ἄρθρον 159 τοῦ Ν. 4425]1960 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἡ προθεσμία τῶν ἐνδίκων μέσων καὶ ἡ ἀσκῆσις αὐτῶν δὲν ἀναστέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐκτὸς ἐὰν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου διαταχθῇ αὕτη δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, πρὶν ἢ τοῦτο ἀποφανθῇ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ».

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 113]15]22-2-1962 Β. Διατάγματος ἀπερὶ εἰσαγωγῆς τῆς φορολογικῆς δικονομίας, εἶναι ὅτι τὰ ἐν τῇ πρώτῃ βεβημῇ ἐπιτρεπόμενα εἰδικὰ βοηθήματα κατὰ πράξεων δημοσίων ὁργάνων εἰς τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 73 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας, ἐκδοθεισῶν πρὸ τῆς 1 Μαρτίου 1962, ἀσπικνται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ προϊσχύοντος τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας δικαίου, ἐφ' ὅσον αἱ προθεσμικαὶ αὐταὶ εἶναι μακρότεραι τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας ὀριζομένων. Ἐὰν αὗται εἶναι ἐλαχύτεραι, ἰσχύουσιν αἱ προθεσμικαὶ τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου τοῦ Κώδικος τῆς Φορολογικῆς Δικονομίας.

Ἐννοία βοηθήματα ἀπορριφθέντα ὑπὸ τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων τύποις, ὡς ἐκπροθέσμως ἀκηθέντα, λόγω διαφορευτικῆς πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἐρμηνείαν τῶν ὡς ἀνω διατάξεων, εἰσάγονται ἐνώπιον αὐτῶν πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας, αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Α. 4214]1961 ἀπερὶ διατάξεων τινῶν ἀφροσῶν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἐφαρμόζονται ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1961 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος συζητηθέντων ἐνδίκων ἐν γένει μέσων τῆς ἀμέσου φορολογίας, πλην αἰτήσεων ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κατ' εἰδικὰς διατάξεις καὶ ἀπορριφθέντων τύποις λόγω ἐκπροθέσμου ἀκητέως τῶν, ἢ δι' αἰσθητῆς ἑτερον λόγον, ἀνευ κρίσεως τῆς οὐσίας.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται προκαίμενος περὶ ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων τοῦ Ν. Α. 3845]1958, ἐπιφυλασσόμενης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου 6.

8. Διὰ τὰς διαφορὰς περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Α. 3845]1958 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ προϊσχύουσαι σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Νόμου 4845]1930 ἀπερὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μέχρι καθορισμοῦ τῆς διαδικασίας ἐκδικάσεως αὐτῶν ἐνώπιον τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων.

9. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3746]57 Ν.Α. ἀπερὶ ἀσφαλιστικῶν ρητῶν, φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἄλλων τινῶν διευκολύνσεων εἰς ὁμολογιακὰ δάνεια ἢ προνομιούχους μετοχὰς ἐκδιδομένης διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς, ὀριζομένη πενταετὴς προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ μίαν εἰσέτι πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

10. Ὁφείλει εἰσφορὰς Ν. Α. 2709]1953 ἐπὶ τῆς προκαψάσης ὑπεραξίας ἀκινήτων λόγω τῆς διανοίξεως τῆς λεωφόρου Ἀθηνῶν (πρώην Καβάλας), θέλουσι συμπληρωθῇ πρὸς τὴν ἀποζημιώσιν, ἥτις θέλει καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν ζώνης πλάτους 12 μέτρων ἐκαστέρῳ τῆς λεωφόρου ταύτης.

Μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὡς ἀνω συμπληρωμοῦ ἀναστέλλεται ἡ εἰσπραξίς τῶν ὀφειλῶν ἐξ εἰσφορᾶς.

*Ἄρθρον 30.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2963]1922 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1923 καὶ μεταγενεστέρων διατάξεων φόρος καταναλώσεως ἐπὶ τῆς βύνης, αὐξάνεται εἰς δραχμὰς 31,50 κατὰ χιλιόγραμμον βύνης, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ παρόντος Σχεδίου Ν. Διατάγματος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος.

*Ἄρθρον 31.

Κυροῦται ὅφ' ἧς ἰσχύεν ἡ πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 97 ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1962, ἔχουσα οὕτω :

ΠΡΑΞΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 97/19-7-1962

«Περὶ διαρρυθμίσεως τῶν τιμῶν λιανικῆς πωλήσεως τῶν σιγαρέττων καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῶν φόρου καταναλώσεως καὶ διευκολύνσεως τῶν ἐξαγωγῶν τούτων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν».

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν :

1) Ὅτι συνεπείχ τῶν ὑφισταμένων εἰς χεῖρας τῶν βιομηχανῶν μεγάλων ἀποθεμάτων καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 σταθεροῦ βιομηχανικοῦ περιθωρίου αὐτῶν ἐπὶ τῶν σιγαρέττων, δὲν ὑφίστανται προϋποθέσεις διαμορφώσεως τῶν τιμῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζήτησεως.

2) Ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου πρῶτα ἀνάγκη λήψεως μέτρων, ἅτινα θὰ μειώσουν εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν ὅριον τὰς ὑφισταμένας δυσμενεῖς, κατὰ τ' ἀνωτέρω, συνθήκας εἰς τὴν ζήτησιν τῶν καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως.

3) Ὅτι αἱ γενόμεναι προσπάθειαι αὐξήσεις τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθῶν τῶν ἐργατοῦπαλλήλων ἐπεβάρυναν τὸ κόστος παραγωγῆς τῶν σιγαρέττων.

4) Ὅτι διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάλογος προσαρμογὴ τοῦ βιομηχανικοῦ περιθωρίου διὰ τῆς προσαρμογῆς τῶν τιμῶν πωλήσεως τῶν σιγαρέττων κατὰ τρόπον ὥστε, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐλαχίστη νὰ εἶναι ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν λαϊκῶν σιγαρέττων.

5) Ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρετηρήθη σημαντικὴ αὐξήσις τῆς καταναλώσεως μικρῶν κυτίων σιγαρέττων, συνεπείχ τῆς ὁποίας διὰ τὴν συσκευασίαν τοῦ αὐτοῦ ὄγκου σιγαρέττων ἀπαιτοῦνται ἡυξημένα ὑλικά συσκευασίας, ἅτινα, ὡς εἰσαγόμενα τὸ πλεῖστον ἐξ ἀλλοδαπῆς, συντείνουν εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς εἰς ξένον συνάλλαγμα παθητικότητος τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀνακύπτει ἀνάγκη ἀνασχέσεως τῆς τάσεως ταύτης τῆς καταναλώσεως.

6) Τὴν ὑφισταμένην ἀνάγκην ἀπλοποιήσεως τῶν διατυπώσεων διὰ τὴν ἐξαγωγήν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν σιγαρέττων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως αὐτῶν καὶ

7) Σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ

Ἀποφασίζει :

Ἀρθρον 1.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου καταναλώσεως ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ παραγομένων σιγαρέττων, ταῦτα κατατάσσονται, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ χιλιόγραμμα τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως τῶν κυτίων τῶν 20 σιγαρέττων εἰς τὰς ἑξῆς ἑξ (6) κατηγορίας.

Α'. Κατηγορία : Ἀπὸ δραχμᾶς 176 ἕως 198 ἀνὰ χιλιόγραμμα.

Β'. Κατηγορία : Ἀπὸ δραχμᾶς 220 ἕως 241 ἀνὰ χιλιόγραμμα.

Γ'. Κατηγορία : Ἀπὸ δραχμᾶς 242 ἕως 264 ἀνὰ χιλιόγραμμα.

Δ'. Κατηγορία : Διὰ τὰ ἀνευ φίλτρου ἀπὸ δρχ. 308 ἕως 330 καὶ διὰ τὰ μετὰ φίλτρου ἀπὸ δρχ. 330 ἕως 352 ἀνὰ χιλιόγραμμα.

Ε'. Κατηγορία : Διὰ τὰ ἀνευ φίλτρου ἀπὸ δρχ. 352 ἕως 374 ἀνὰ χιλιόγραμμα καὶ διὰ τὰ μετὰ φίλτρου ἀπὸ δρχ. 396 ἕως 418.

ΣΤ'. Κατηγορία : Δι' ἅπαντα τὰ σιγαρέττα ἀπὸ δρχ. 440 καὶ ἄνω ἀπεριορίστως ἀνὰ χιλιόγραμμα.

2. Αἱ κατὰ χιλιόγραμμα τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν κυτίων τῶν 10 σιγαρέττων τῶν Β, Γ, Δ, Ε, καὶ ΣΤ κατηγοριῶν καθορίζονται ὑποχρεωτικῶς ἀνωτέραι τῶν τιμῶν

τῶν ἀντιστοίχων τύπων τῶν κυτίων τῶν 20 σιγαρέττων κατὰ δρχ. 44 ἀνὰ χιλιόγραμμα.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης αἱ τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν κυτίων τῶν 20 σιγαρέττων καθορίζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος καθοριζόμενα κατώτατα ὅρια τιμῶν ἐκάστης κατηγορίας.

Ἐξαιρετικῶς ὅπου αἱ τιμαὶ ὁρισμένων τύπων σιγαρέττων εἶναι ἤδη ἀνωτέραι τῶν κατωτέρων ὁρίων τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἢ διατηροῦνται εἰς τὴν ἀνωτέραν ταύτην τιμὴν ἢ κατατάσσονται ὑπὸ τῶν βιομηχανῶν εἰς τὴν ἐπομένην ἀνωτέραν κατηγορίαν.

Αἱ οὕτω καθοριζόμεναι τιμαὶ δὲν δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν ἐπὶ ἑν ἔτος, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ὁποίου διὰ πᾶσαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς παραγράφου 1 μεταβολὴν τῶν τιμῶν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Καπνοῦ.

4. Προκειμένου περὶ σιγαρέττων Α' Κατηγορίας δύνανται νὰ καθορισθῶσιν τιμαὶ κατώτεροι τῶν 176 δραχμῶν ἀνὰ χιλιόγραμμα ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι διὰ τὰ σιγαρέττα ταῦτα θὰ καταβάλληται ὁ διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπόμενος πάγιος φόρος διὰ τὰ σιγαρέττα Α' Κατηγορίας.

5. Αἱ τιμαὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Καπνοβιομηχανίας Ρόδου παραγομένων κυτίων σιγαρέττων, ἐφ' ὅσον καταλήγουν εἰς κλάσμα πεντηκοντάλεπτον στρογγυλοποιούνται εἰς ἀκέραιον πεντηκοντάλεπτον.

Ἀρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ χιλιόγραμμα φόρος καταναλώσεως τῶν σιγαρέττων καθορίζεται εἰς τὰ ἀκόλουθα ποσὰ ἐπὶ τῆς κατωτάτης τιμῆς ἐκάστης κατηγορίας.

Α'	Κατηγορίας εἰς δραχμᾶς	116
Β'	» » »	143
Γ'	» » »	161
Δ'	» ἀνευ φίλτρου	211
Δ'	» μετὰ »	217
Ε'	» ἀνευ »	242
Ε'	» μετὰ »	258
ΣΤ'	» μετὰ καὶ ἀνευ φίλτρου	285

Διὰ τὸ τμήμα τῆς τιμῆς μεταξὺ κατωτάτης καὶ ἀνωτάτης τιμῆς ἐκάστης κατηγορίας εἰς ποσοστὸν 65 ο [ο] τούτου.

Διὰ τὸ τμήμα τῆς τιμῆς τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 εἰς ποσοστὸν 75 ο [ο] τούτου.

2. Εἰς τὸν βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενον φόρον καταναλώσεως περιλαμβάνονται καὶ ἅπαντες οἱ ἐπὶ τῶν σιγαρέττων ἐπιβληθέντες, κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις εἰδικοὶ φόροι καὶ εἰσφοραὶ.

Ἀρθρον 3.

1. Ἡ προμήθεια τῶν ἐνεργούντων χονδρικὴν ἢ λιανικὴν πώλησιν σιγαρέττων ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς λιανικῆς πωλήσεως ὡς ἀκολούθως :

α) ἐπὶ χονδρικῆς πωλήσεως εἰς 2 ο [ο].

β) ἐπὶ λιανικῆς πωλήσεως εἰς 8 ο [ο].

Ἀρθρον 4.

1. Ἡ παρ' ἐκάστης βιομηχανίας καταβληθισμένη μέση τιμὴ ἀγορᾶς τῶν καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἐσοδείας 1961 εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς, δεόν νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῆς πραγματοποιηθείσης παρ' ἐκάστης τούτων μέσης τοιαύτης διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1960 κατὰ 10 ο [ο]. Ὡς τιμὴ ἀγορᾶς νοεῖται ἡ καταβαλλομένη εἰς τὸν παραγωγὸν ἀνευ ἐπιβαρύνσεων ἐκ φόρων, εἰσφορῶν, ἀσφαλιστρῶν προμηθειῶν, μεταφορικῶν καὶ λοιπῶν δαπανῶν βαρυνουσῶν τὸ κόστος ἀγορᾶς τῶν καπνῶν.

2. Δι' ἀποφάσεων τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Καπνοῦ δύναται νὰ παρακρατεῖται ποσοστὸν 3-5 ο [ο] τοῦ παρ' ἐκάστης Καπνοβιομηχανίας, μέσης μηνιαίας παραγωγῆς ἀνωτέρας τῶν 5.000 χιλιόγραμμων, πραγματοποιουμένου ἔτησιον περιθωρίου ἐφ' ὅσον αἱ συνθῆκαι παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῶν καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ὅσον καὶ τῶν σιγαρέττων ἐπιβάλλουν τοῦτο.

3. Τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἐπὶ ἐλαττον καταβαλλόμενον ποσὸν παρ' ἐκάστης Καπνοβιομηχανίας διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν καπνῶν τούτων καὶ τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 ποσὰ κατατίθενται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενα, εἰς τὸν εἰδικὸν παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον Προστασίας Καπνοπαραγωγῆς».

4. Τὸ ἐκ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος προῖον τοῦ λογαριασμοῦ τούτου διατίθεται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Καπνοπαραγωγῆς δι' ἀποφάσεων τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Καπνοῦ καὶ δὲν ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἐθνικὸν Ὁργανισμὸν Καπνοῦ.

5. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται :

α) Ἡ διαδικασία καταβολῆς τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ διὰ τὸν δι' ὃν προορίζεται σκοπὸν.

β) Τὰ τῆς διακινήσεως τοῦ ὡς ἄνω λογαριασμοῦ, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ καταβολῶν ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ, ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τούτων καὶ

γ) πᾶσα ἐτέρα λεπτομέρεια καὶ δαπάνη βαρύνουσα τὸν λογαριασμὸν ἀναγκαίᾳ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδόμενων Πράξεων τῆς Κυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Καπνοῦ.

*Ἀρθρον 5.

1. Διὰ τὴν λύσιν τῶν κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις ἀπαιτούμενων ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἐξαγωγὴν καπνοβιομηχανικῶν προϊόντων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, δέον νὰ προσάγῃται βεβαίωσις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐμφαίνουσα ὅτι, ἡ εἰς ξένον συνάλλαγμα ἀξία τῶν ἐξαχθέντων προϊόντων εἰσῆχθη ἢ ἄλλως διεκανονίσθη.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ καθορίζωνται καὶ ἕτεροι τρόποι λύσεως τῶν ἐγγυήσεων ἢ ἀπαλλαγῇ, ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοιούτων, ἐπὶ ἐξαγωγῶν ἐξυπηρετουσῶν εἰδικούς σκοπούς.

2. Ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 9)12 Δεκεμβρίου 1933 Π. Διατάγματος ἀπερὶ τοῦ τρόπου κατασκευῆς τῶν πρὸς χρῆσιν τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων προοριζομένων σιγαρέττων ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

α) Ἡ συνολικὴ χωρητικότης τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου πλοίων, ἐξαίρεσει τῶν πολεμικῶν καὶ σπογγαλιευτικῶν, δέον νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 200 τόννων.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται τὸ μέγεθος τῶν παραγομένων σιγαρέττων, ὁ κατὰ χιλιόγραμμον παραγόμενος ἀριθμὸς τούτων, ὅστις προκειμένου περὶ ἐσωτερικῆς καταναλώσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν 880 τεμαχίων, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν κυτίων συσκευασίας τῶν Καπνοβιομηχανικῶν προϊόντων ἀναγραφόμενα ἐνδείξεις.

4. Τὸ ἐδάφιον ε' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 660/37, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 παραγρ. 1 τοῦ Ν.Α. 1211/1949, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἐκ πωλήσεως σιγαρέττων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κυτίων συσκευασίας σιγάρων, τουμπεκίου καὶ ταμβάκου, ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τούτων φορολογία».

Ἡ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. Ν. 3724/1949 Ὑπουργικῇ Ἀποφάσει ὑπ' αὐθόρῃ ἀριθμὸν 68 φράσις «πλὴν τῶν κυτίων σιγαρέττων» ἀπαλείφεται.

5. Αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ φορολογίας τοῦ Καπνοῦ ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι, καθ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τῆς παρούσης, αἱ διατάξεις τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἰσχύν της εὑρεθησομένων ἀνεξοφλήτων αἰτήσεων κοπῆς καπνοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἐκκρεμάτῃ εὑρισκομένων ἐξαγωγῶν.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν παροῦσαν ὑπ' ἀριθ. 97 πρᾶξιν του, ἥτις τελοῦσα, μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ νομοθετικὴν κύρωσιν, ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Τὰ Μέλη

*Ἀρθρον 32.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν δαπανῶν σχετιζομένων μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐν γένει τοῦ Νόμου 4226/1962 καὶ τοῦ προγράμματος περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, συνιστᾶται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συντονισμοῦ Παγία Προκαταβολή, ἥς τὸ ὕψος καθορίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000).

Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται ν' αὐξομειοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ δρίζεται ὑπόλογος διαχειριστῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω παγίας προκαταβολῆς, μόνιμος δημόσιος ὑπάλληλος.

*Ἀρθρον 33.

1. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, περὶ οὗ προβλέπει ἡ διάταξις τοῦ ὑπεδαφίου εε' τοῦ ἐδαφίου ιατ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ διὰ τοῦ Ν.Α. 4114/1960 κηρυχθέντος Κώδικος ἀπερὶ Ταμείου Νομικῶν, δρίζεται ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου 1963 εἰς ἐννέα τοῖς ἑκατὸν (90)ο.

2. Τὰ ὑφεικόμενα εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ποσὰ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως καὶ τοῦ ὁριστικῆς προσδιοριζομένου φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων διὰ τὰ ἔτη 1961 καὶ 1962 ἀποδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν καταβαλλόμενα εἰς δέκα ἴσας ἐτησίαις δόσεσις.

*Ἀρθρον 34.

Παρέχεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸ δικαίωμα, ὅπως, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προῖη εἰς τὴν διὰ συμβάσεως ἀγορὰν ἐκ τῆς ἐν Χολαργῷ ἰδιοκτησίας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκτάσεως μέχρι τριακοντα στρεμμάτων διὰ τὴν στέγασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου ἢ καὶ ἄλλων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν. Διὰ τῆς συμβάσεως οὐσιθῆτονται οἱ καθ' ὅλον ὅροι τῆς ἀγοραπωλησίας ταύτης, ὡς καὶ ὁ τοῖπος τῆς εἰς ἔαρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν πληρωμῆς τοῦ τμήματος. Ἡ ἀγοραπωλησία αὕτη ἀπαλλάσσεται ἀπὸ παντὸς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος, τῶν δικαιωμάτων τοῦ συμβολαιογράφου περιοριζομένων εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000), τῶν δὲ τοῦ ἀμίσθου ὑποθηκοφύλακος εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).

*Ἀρθρον 35.

1. Ἡ ἀρμοδιότης περὶ καθορισμοῦ καὶ ἐλέγχου τῶν τιμῶν ἐπὶ τῶν φαρμάκων, ἰδιοσκευασμάτων καὶ σκευασμάτων ἐν γένει ἐγχωρίου καὶ ἐξωτερικῆς προελεύσεως ἀσκαίται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἑμπορείου, ἐφαρμοζομένων καὶ ὡς πρὸς ταῦτα τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος.

2. α) Δι' ἀγορανομικῶν διατάξεων δύνανται νὰ ρυθμίζωνται τὰ τῶν τρόπου καθορισμοῦ τῶν τιμῶν τῶν κυκλοφορούντων καὶ νοσεχρινόμενων φαρμάκων, ἰδιοσκευασμάτων καὶ σκευασμάτων ἐν γένει, ἐπιτρεπομένου συγγρόνως καὶ τοῦ καθορισμοῦ ἀνωτάτων τιμῶν πωλήσεων αὐτῶν.

β) Αἱ ἀγορανομικαὶ αὗται διατάξεις ἢ ἄλλαι πράξεις προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος καὶ ἀφορῶσαι εἰς τὰ περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον φάρμακα ἐν γένει ἐκδίδονται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας.

3. Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 27)27 Ἰουνίου 1935, ἀπερὶ διατιμῆσεως τῶν φαρμάκων ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ἢ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργοῦνται.

*Ἀρθρον 36.

Ι. Κυροῦνται, ἀφ' ἧς ἰσχύσαν, αἱ κάτωθι Πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, περὶ ἀποδοχῶν ἐν γένει τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου :

Ὑπ' ἀριθ. 435 τῆς 6 Ἀπριλίου 1951 ἀπερὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπιδόματος ἐκτάκτων περιστάσεων τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ν. καὶ τῶν ἐκ τούτων προερχομένων ἀξιωματικῶν. (Φ.Ε.Κ. 122 Α') (1962).

Ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 16 Φεβρουαρίου 1954 ἀπερὶ αὐξήσεως

των μισθών των δημοσίων πολιτικών και στρατιωτικών υπαλλήλων». (Φ.Ε.Κ. 28 Α')1954).

Υπ' αριθ. 145 τής 19 Φεβρουαρίου 1954 «περί αύξήσεως του μηνιαίου μισθοῦ των υπαλλήλων των Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 344 τής 27 Φεβρουαρίου 1954 «περί ἐγκρίσεως καταβολῆς ἀπὸ 1 Μαρτίου 1954 εἰς ἅπαντας τοὺς μονίμους ἀξιωματικούς κλπ. ἐπιδόματος στολῆς». (Φ.Ε.Κ. 43 Α')1954).

Υπ' αριθ. 584 τής 8 Μαΐου 1954 «περί ἐπεκτάσεως τῆς ὑπ' αριθ. 344)1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς ὀπλίτας τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 122 Α') 1962).

Υπ' αριθ. 1212 τής 4 Αὐγούστου 1954 «περί συμπληρώσεως τῶν ὑπ' αριθ. 344 καὶ 584 τοῦ 1954 Πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 264 Α')1954).

Υπ' αριθ. 1492 τής 5 Ὀκτωβρίου 1954 «περί αύξήσεως τῶν μισθῶν των τακτικῶν δημοσίων πολιτικῶν υπαλλήλων κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 233 Α') 1954), ἐξαιρέσει τοῦ ἀρθρου 3 αὐτῆς.

Υπ' αριθ. 1492 τής 5 Ὀκτωβρίου 1954 «περί τροποποιήσεως τῆς ὑπ' αριθ. 131)1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 233 Α')1954).

Υπ' αριθ. 1530 τής 5 Ὀκτωβρίου 1954 «περί προσαυξήσεως μισθῶν υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. λόγω πολυετούς ὑπηρεσίας». (Φ.Ε.Κ. 266 Α')1954).

Υπ' αριθ. 1850 τής 18 Νοεμβρίου 1954 «περί χορηγήσεως ἐπιδόματος λόγω ἐξόδων παραστάσεως εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς, Γενικοὺς Γραμματεῖς κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 498 τής 18 Μαρτίου 1955 «περί συμπληρώσεως τῆς ὑπ' αριθ. 131)16.2.1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 83 Α')1955).

Υπ' αριθ. 892 τής 9 Μαΐου 1955 «περί αύξήσεως τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. κατὰ 10 ο)ον». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 893 τής 9 Μαΐου 1955 «περί αύξήσεως τῶν μισθῶν των δημοσίων πολιτικῶν και στρατιωτικῶν υπαλλήλων κατὰ 10ο)ον». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 913 τής 9 Μαΐου 1955 «περί τροποποιήσεως τῆς ὑπ' αριθ. 1530)1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 2024)1955 «περί τρόπου καθορισμοῦ τῶν ἀποδογῶν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σ.Ε.Κ.». (Φ.Ε.Κ. 305 Α')1955).

Υπ' αριθ. 2387 τής 23 Δεκεμβρίου 1955 «περί παροχῆς ἐπιδόματος οἰκογενειακῶν βαρῶν εἰς τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους». (Φ.Ε.Κ. 356 Α')1955).

Υπ' αριθ. 66 τής 20 Ἰανουαρίου 1956 «περί παροχῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς τακτικούς υπαλλήλους τῶν Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. τοὺς ὑπέχοντες οἰκογενειακὰ βάρη». (Φ.Ε.Κ. 38 Α')1956).

Υπ' αριθ. 169 τής 7 Φεβρουαρίου 1956 «περί χορηγήσεως ἐπιδόματος ἀκριθείας εἰς τακτικούς καὶ ἐκτάκτους δημοσίους υπαλλήλους κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 48 Α')1956).

Υπ' αριθ. 288)1956 «περί ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπ' αριθ. 2387)1955 Π.Υ.Σ. καὶ εἰς τὰ ὄργανα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας». (Φ.Ε.Κ. 66 Α')1956).

Υπ' αριθ. 766)1956 «περί ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπ' αριθ. 2387)1955 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς τοὺς μονίμους ὀπλίτας κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 130 Α')1956).

Υπ' αριθ. 820 τής 22 Μαΐου 1956 «περί καταβολῆς ἐπιδόματος στολῆς καὶ εἰς τοὺς εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν διατελοῦντας ἀξιωματικούς τῆς πολυμικῆς διαθεσιμότητος». (Φ.Ε.Κ. 136 Α')1956).

Υπ' αριθ. 873 τής 31 Μαΐου 1956 «περί καταβολῆς ἐπιδόματος ἀκριθείας εἰς στρατιωτικούς καὶ πολιτικούς υπαλλήλους ὑπηρετοῦντας εἰς Β. Ναύσταθμον κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 142 Α')1956).

Υπ' αριθ. 185)1957 «περί τοῦ ἐπιδόματος ἀκριθείας τῶν

στρατιωτικῶν τῶν ὑπηρετοῦντων εἰς Διόνυσον Ἀττικῆς». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 441)1957 «περί συνεχίσεως τῆς καταβολῆς τοῦ εἰδικοῦ ἐπιδόματος τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθρου 76 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955». (Φ.Ε.Κ. 37 Α')1957).

Υπ' αριθ. 1326 τής 10 Ἰουλίου 1957 «περί τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος μισθολογίου τῶν δημοσίων πολιτικῶν υπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν». (Φ.Ε.Κ. 124 Α')1957).

Υπ' αριθ. 1327 τής 10 Ἰουλίου 1957 «περί τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος μισθολογίου τῶν υπαλλήλων τῶν Ν.Π. Δ.Δ.». (Φ.Ε.Κ. 124 Α')1957).

Υπ' αριθ. 1791 τής 27 Σεπτεμβρίου 1957 «περί συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀποδογῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυποπιστῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων διατάξεων». (Φ.Ε.Κ. 195 Α')1957).

Υπ' αριθ. 1792 τής 27 Σεπτεμβρίου 1957 «περί παροχῆς ἐπιδόματος εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικούς κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 195 Α')1957).

Υπ' αριθ. 1818 τής 11 Δεκεμβρίου 1957 «περί χορηγήσεως ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1958 εἰδικοῦ ἐπιδόματος εἰς ἀξιωματικούς κλπ. τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας». (Φ.Ε.Κ. 209 Α')1957).

Υπ' αριθ. 2024 τής 6 Νοεμβρίου 1957 «περί ἐπεκτάσεως τῆς ὑπ' αριθ. 1850)1954 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 242 τής 6 Φεβρουαρίου 1958 «περί προσθήκης παραγράφου εἰς τὴν ὑπ' αριθ. 1326)1957 Πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 20 Α')1958).

Υπ' αριθ. 250 τής 14 Φεβρουαρίου 1958 «περί καταβολῆς ἐπιδόματος στολῆς κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 28 Α')1958).

Υπ' αριθ. 301 τής 14 Φεβρουαρίου 1958 «περί ἐξισώσεως τοῦ διὰ τῆς ὑπ' αριθ. 1850)1954 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παρεχόμενου μηνιαίου ἐπιδόματος ἐξόδων παραστάσεως πρὸς τὸ τοιοῦτον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Νομαρχίων καὶ Νομαρχῶν». (Φ.Ε.Κ. 38 Α')1958).

Υπ' αριθ. 764 τής 28 Ἀπριλίου 1958 «περί καταργήσεως τῶν λόγω συντάξεων κρατήσεων τοῦ ἀρθρου 78 τοῦ Α. Ν. 1854)1951». (Φ.Ε.Κ. 62 Α')1958).

Υπ' αριθ. 977 τής 23 Ἰουλίου 1958 «περί παροχῆς εἰδικοῦ μηνιαίου ἐπιδόματος εἰς τοὺς ὑπολοχαγοὺς καὶ ἀνθυπολοχαγοὺς κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 113 Α')1958), ἐξαιρέσει τῶν παρ. 1, 2, 3 καὶ 8 αὐτῆς.

Υπ' αριθ. 1004 τής 7 Ὀκτωβρίου 1958 «περί ἐγκρίσεως χορηγήσεως εἰς τοὺς ἐσέδρους ἐκ μονίμων ἀξιωματικούς ἐπιδόματος στολῆς». (Φ.Ε.Κ. 166 Α')1958).

Υπ' αριθ. 1020 τής 25 Νοεμβρίου 1958 «περί καθορισμοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1958 τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ καὶ λοιπῶν ἐπιδόματων τῶν τακτικῶν δημοσίων ἐν γένει υπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν». (Φ.Ε.Κ. 213 Α')1958).

Υπ' αριθ. 1031 τής 12 Δεκεμβρίου 1958 «περί καθορισμοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1958 τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ κλπ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου». (Φ.Ε.Κ. 221 Α')1958).

Υπ' αριθ. 28 τής 6 Φεβρουαρίου 1959 «περί αύξήσεως τοῦ μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνηλίκτων Σιδηροδρόμων». (Φ.Ε.Κ. 30 Α')1959).

Υπ' αριθ. 103)1959 «περί χορηγήσεως ἐπιδόματος οἰκογενειακῶν βαρῶν εἰς ἐκτάκτους υπαλλήλους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν». (Φ.Ε.Κ. 150 Α')1959).

Υπ' αριθ. 129 τής 8 Ὀκτωβρίου 1959 «περί τροποποιήσεως τῆς ὑπ' αριθ. 1020)1958 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 245 Α')1959).

Υπ' αριθ. 130 τής 8 Ὀκτωβρίου 1960 «περί χορηγήσεως ἐπιδόματος οἰκογενειακῶν βαρῶν εἰς υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 130 Α')1959).

Υπ' αριθ. 19 τής 11 Φεβρουαρίου 1960 «περί καταβολῆς ἐπιδόματος λόγω ἐξόδων παραστάσεως εἰς τοὺς ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ τελοῦντας Νομάρχας». (Φ.Ε.Κ. 66 Α')1960).

Υπ' αριθ. 75 τής 23 Ἀπριλίου 1960 «περί τροποποιή-

σεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 129)1959 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. (Φ.Ε.Κ. 58 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 86 τῆς 12 Μαΐου 1960 ἀπερὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς διδασκάλους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τῶν Ποιικλικῶν καὶ Μουσουλμανικῶν Σχολείων Θράκης. (Φ.Ε.Κ. 80 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 108 τῆς 27 Ἰουνίου 1960 ἀπερὶ χορηγήσεως ἐξόδων παραστάσεως εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 124 τῆς 26 Ἰουλίου 1960 ἀπερὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τῶν ὑπ' ἀριθ. 1530)1954 κλπ. Πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Προσωπικοῦ τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων. (Φ.Ε.Κ. 124 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 145 τῆς 30 Αὐγούστου 1960 ἀπερὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 108 τοῦ 1960 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. (Φ.Ε.Κ. 146 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 179 τῆς 28 Νοεμβρίου 1960 ἀπερὶ καθορισμοῦ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1960 τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ κλπ. τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων κλπ.. (Φ.Ε.Κ. 189 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 180 τῆς 28 Νοεμβρίου 1960 ἀπερὶ καθορισμοῦ νέου βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ.. (Φ.Ε.Κ. 189 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 205 τῆς 19 Δεκεμβρίου 1960 ἀπερὶ ἀνακλήσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 7 τῆς ὑπ' ἀριθ. 179)1960 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. (Φ.Ε.Κ. 208 Α')1960).

Υπ' ἀριθ. 52 τῆς 30 Μαρτίου 1961 ἀπερὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ Σῶμα τῆς Τελωνοφυλακῆς. (Φ.Ε.Κ. 64 Α')1961).

Υπ' ἀριθ. 96 τῆς 12 Ἰουλίου 1961 ἀπερὶ αὐξήσεως τοῦ εἰδικοῦ ἐπιδόματος τῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. (Φ.Ε.Κ. 120 Α')1961).

Υπ' ἀριθ. 127 τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1961 ἀπερὶ τροποποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 179)1960 κλπ. Πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ αὐξήσεως ἀποζημιώσεων δι' ὑπερωριακὴν ἐργασίαν κλπ.. (Φ.Ε.Κ. 162 Α')1961).

Υπ' ἀριθ. 210 τῆς 3 Νοεμβρίου 1961 ἀπερὶ χορηγήσεως ἐφ' ἀπαξ ἀμοιβῆς εἰς τὰ ὄργανα τῶν Σωματίων Ἀσφαλείας διὰ τὴν κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐκλογῶν ὑπερασπασχολησίν των. (Φ.Ε.Κ. 210 Α')1961).

Υπ' ἀριθ. 27 τῆς 27 Μαρτίου 1962 ἀπερὶ χορηγήσεως ἐξόδων παραστάσεως εἰς τοὺς Ἐπάρχους. (Φ.Ε.Κ. 58 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 73 τῆς 15 Ἰουνίου 1962 ἀπερὶ χορηγήσεως εἰς τοὺς δικαστικοὺς λειτουργοὺς ἐπιδόματος ἐξόδων κινήσεως. (Φ.Ε.Κ. 99 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 80 τῆς 29 Ἰουνίου 1962 ἀπερὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθρου 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 1020)1958 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. (Φ.Ε.Κ. 102)1962).

Ἀρθρον 1 ὑπ' ἀριθ. 193 τῆς 13 Δεκεμβρίου 1960 ἀπερὶ ρυθμίσεως θεμάτων ὑπερωριακῆς ἐργασίας κλπ. τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. (Φ.Ε.Κ. 203 Α')1960).

II. Κυροῦνται, ἀφ' ἧς ἴσχυσαν, αἱ κάτωθι Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις, ἀφορῶσαι εἰς ἀποδοχὰς δημοσίων ὑπαλλήλων:

Υπ' ἀριθ. 174761 τῆς 8 Ἰουνίου 1953 κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων Ἐργῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπερὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Δημοσίων Ἐργῶν τοῦ ἐνταχθέντος εἰς τὰς θέσεις τοῦ ἀπὸ 27)30 Ἰουνίου 1952 Β. Δ)τος. (Φ.Ε.Κ. 178 Β')1962).

Υπ' ἀριθ. 219775 τῆς 10 Δεκεμβρίου 1954 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίων Ἐργῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀπερὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἐπὶ 4ῳ βαθμῷ ὑπομηχανικοῦ. (Φ.Ε.Κ. 278 Β')1962).

Υπ' ἀριθ. 12523 τῆς 18 Μαΐου 1954 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀπερὶ τῶν ἀποδοχῶν θυμάτων πολέμου ὑπηρετούντων εἰς Δημοσίαις Ὑπηρεσίαις. (Φ.Ε.Κ. 278 Β')1962).

Υπ' ἀριθ. 173538 τῆς 25 Ἰουνίου 1955 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀπερὶ παροχῆς εἰδικοῦ ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Νομαρχιῶν. (Φ.Ε.Κ. 278 Β')1962).

Καὶ αἱ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. πρωτοκόλλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους ἀποφάσεων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ 174033)1956, 276760)1956, 326575)1957, 322833)1957, 48935)1957, 69776)1957, 136503)1957, 2125)1959, 177350)1959, 21160)1960, 163459)1960, 341323)1960 γενόμεναι τροποποιήσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 173538)1955 ἀποφάσεως δι' ὧν ἐπεξετάθη τὸ ἐπίδομα ἀποκεντρώσεως α) ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1956 καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς καὶ τῆς παρ' αὐτῇ Ὑπηρεσίας Δημοσίου Λογιστικοῦ, β) ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1957 εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἀρχαιοφυλακείων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Κρήτης, καὶ γ) ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1959 εἰς τοὺς Νομάρχας ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς μὴ ὑπερβάσεως τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 1000 μηνιαίως, ἐνεκρίθη ἡ καταβολὴ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1957 ἐπιδόματος 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ εἰς τοὺς κλητῆρας τῆς Α' Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐξαίρεσις τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν, περιορίσθη ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1957 τὸ ἐπίδομα ἀποκεντρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν Δημοσίου Λογιστικοῦ εἰς 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ αὐτῶν μισθοῦ καὶ ἐνεκρίθη ἡ συνέχισις τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος ἀποκεντρώσεως.

III. Κυροῦνται, ἀφ' ἧς ἴσχυσαν, αἱ κάτωθι Πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀφορῶσαι εἰς ἀποζημιώσεις δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.

Υπ' ἀριθ. 693 τῆς 17 Ἰουλίου 1948 ἀπερὶ δικαιολογήσεως ἀποδοχῶν ὑπαλλήλων ἀπαγομένων ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν. (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 704 τῆς 19 Αὐγούστου 1949 ἀπερὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 693)1948 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 663 τῆς 1 Ἰουνίου 1951 ἀπερὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 693)1948 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 1838 τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1955 ἀπερὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος σεισμοπληξίας εἰς ἡμερομίσθιον προσωπικὸν Νομοῦ Μαγνησίας. (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 34 τῆς 17 Φεβρουαρίου 1959 ἀπερὶ ἀπαλλαγῆς τῶν χρεῶν τῶν πλημυροπαθῶν Κομοτηνῆς καὶ Χανίων κλπ. ἐκ προσαυξήσεων ἐκπροθέσμου καταβολῆς. (Φ.Ε.Κ. 40 Α')1959).

Αἱ περὶ παροχῆς ἐξόδων ἐγκαταστάσεως εἰς τοὺς μετατιθεμένους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους ὑπ' ἀριθ. 77 τῆς 10 Ἰανουαρίου 1951 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 945 τῆς 28 Αὐγούστου 1952 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962) καὶ 599 τῆς 8 Μαΐου 1954 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

Υπ' ἀριθ. 1341 τῆς 1 Αὐγούστου 1955 ἀπερὶ μισθοδοσίας τῶν ἐκτάκτων. (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 2440 τῆς 30 Νοεμβρίου 1955 ἀπερὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν συντάξεων τῶν περιπτώσεων δ', γ' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 2500)1953. (Φ.Ε.Κ. 354 Α')1955).

Υπ' ἀριθ. 25 τῆς 10 Ἰανουαρίου 1958 ἀπερὶ παρατάσεως ἐκδόσεως καὶ δημοσιεύσεως Β. Δ. ἡ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων κατὰ τὴν πρώτῃν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 3768)1957. (Φ.Ε.Κ. 6 Α')1958).

Υπ' ἀριθ. 834 τῆς 8 Ἰουνίου 1954 ἀπερὶ συνέχισις μισθοδοσίας ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων. (Φ.Ε.Κ. 130 Α')54).

Υπ' ἀριθ. 1794)1957 ἀπερὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 79 καὶ 87 τοῦ Νόμου 1811)1951 καὶ εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τοὺς ἀπελαθέντας ἐκ Κύπρου. (Φ.Ε.Κ. 211 Α')1957).

Υπ' ἀριθ. 2236 τῆς 20 Δεκεμβρίου 1957 ἀπερὶ ἐγκρίσεως τῆς δαπάνης νοσηλείας τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν Χρ. Θηβαίου. (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 794 τῆς 2 Μαΐου 1958 ἀπερὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ νεκροῦ τοῦ φονευθέντος Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ὑπολόγων Ἰωάννου Ἀναστασοπούλου. (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' ἀριθ. 2046 τῆς 4 Δεκεμβρίου 1954 ἀπερὶ διαθέσεως

ποσού 175.000 δι' αντιμετώπισιν εργατικών ζητημάτων Βόλου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 995)1958 «περί διάθεσεως ποσού υπέρ του Ταμείου Συντάξεως Προσωπικού Ηλεκτροφωτισμού Θεσσαλονίκης». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Αί περί των αποζημιώσεων των εν αλλοδαπή στρατιωτικών, υπ' αριθ. 776 της 16 Δεκεμβρίου 1949 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 560 του 1955 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 18 του 1959 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962), 124 του 1959 (Φ.Ε.Κ. 196 Α')1959).

Υπ' αριθ. 2441 της 30 Δεκεμβρίου 1955 «περί αναγραφής πιστώσεως διὰ τὴν οικονομικὴν διευκόλυνσιν πρὸς ἀπόκτησιν στέγης εἰς στερούμενους τοιαύτης δημοσίους ὑπαλλήλους». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 572 της 4 Μαΐου 1957 «περί ἐξοφλήσεως εἰς δόσεις τοῦ ἐκτάκτου φόρου ὠφειλίας τοῦ ἔθρου 6 της ὑπ' αριθ. 37)1947 προκηρύξεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀνωδεκανήσου». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 1450 της 25 Ἰουλίου 1957 «περί ρυθμίσεως τοῦ θέματος της τέως Γερμανικῆς Σχολῆς». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')1962).

Υπ' αριθ. 1256 του 1957 «περί παροχῆς ἐξόδων κινήσεως εἰς τὰ μέλη καὶ τοὺς Γραμματεῖς κλπ. τῶν διὰ της ὑπ' αριθ. 42400)1957 ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως συσταθεῖσων Ἐπιτροπῶν». (Φ.Ε.Κ. 123 Α')1957).

IV. Κυροῦται ἡ εἰς βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ γενομένη ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1953 μέχρι 30 Ἰουνίου 1959 καταβολὴ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμείου.

V. Κυροῦται ἡ δυνάμει τῶν ὑπ' αριθ. 35808)1956, 39975)1956, 39976)1956, 41070)1956, 45885)1956, 78001)1956, 77147)1956 καὶ 45876)1956 ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν γενομένη καταβολὴ α) κατ' ἀποκοπὴν ἐξόδων κινήσεως ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) μηνιαίως διὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον 1956 εἰς τὸ Προσωπικὸν της Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, της Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας, Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου καὶ Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν, β) κατ' ἀποκοπὴν ἐξόδων κινήσεως ἐκ δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα (250) μηνιαίως διὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον 1956 εἰς τοὺς κλητῆρας τῶν ὡς ἂνω Ὑπηρεσιῶν, καὶ γ) κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημιώσεως λόγῳ ὑπερωριακῆς ἐργασίας διὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον 1956 ἐκ δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα μηνιαίως εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων, της Νομαρχίας Ἀττικῆς, της Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρέου Συγγροῦ, τῶν Κρατικῶν Λαχείων καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

VI. Κυροῦται ἡ ὑπ' αριθ. 276759 της 15 Ὀκτωβρίου 1956 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων «περί παροχῆς κατ' ἀποκοπὴν ἐξόδων κινήσεως εἰς τὸ προσωπικὸν της Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας», ἔχουσα οὕτω:

«Οἱ Ὑπουργοὶ Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: 1) Ὅτι ἡ φύσις της Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας ἐπιβάλλει μετακινήσεις ἐκτὸς γραφείου τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, συνεπαγομένης δαπάνας κινήσεως καὶ 2) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α. Ν. 1502)1950, ἀποφασίζομεν:

1. Παρέχομεν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Κεντρικῶν καὶ Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν της Γενικῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων καὶ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμειουτηρίου ἀποζημιώσιν λόγῳ ἐξόδων κινήσεως, ἣν ὀρίζομεν κατ' ἀποκοπὴν εἰς δραχμὰς τριακοσίας (300) μηνιαίως.

Τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως δὲν δικαιοῦνται αἱ καθαρίστριαι.

2. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποζημιώσις δὲν καταβάλλεται εἰς τοὺς ἐξ οἰασθῆποτε οἰτίας μὴ προσφέροντας ὑπηρεσίας.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπαλλήλου ἐκπίπτει ἐκ της ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως τὸ ἐν εἰκοστὸν πέμπτον δι' ἐκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν.

3. Ὁ Προϊστάμενος της Ὑπηρεσίας δύναται δι' ἡτιολογημένης πράξεως αὐτοῦ νὰ ἐκπίπτῃ ἐκ τῶν ἀποζημιώσεων της παρούσης τὰς ἀναλογούσας ἡμέρας, καθ' ἃς ἡ ἀπόδοσις ἐργασίας τοῦ δικαιούχου ἐμφανίζεται μειωμένη, λόγῳ ἐλλείψεως ὑπηρεσιακοῦ ζήλου.

4. Ἡ ἀνωτέρω ἀποζημιώσις ἐντέλλεται διὰ καταστάσεων τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἐντολὴν πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν ὑπαλλήλων εἰς βάρος ἰδίας πιστώσεως καὶ πληρῶνται δεδολευμένως κατὰ μῆνα.

Αἱ καταστάσεις πληρωμῆς διὰ τηρηθῶσι μέχρι νεωτέρας ἡμῶν διαταγῆς μεταξὺ τῶν ἀντιτίμων τοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου τῶν Ταμείων.

Ἐπὶ τῶν σχετικῶν καταστάσεων ὁ ἐκκαθαριστής ἐσθαιῖ ἐτι οἱ ἐν αὐταῖς περιλαμβανόμενοι ὑπαλλήλοι προσέφερον ὑπηρεσίαν καθ' ἁπλάς τὰς ἐργασίμους ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπουσιῶν ἐνὸς ἐκάστου.

Αἱ ἀποζημιώσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμειουτηρίου καταβάλλονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἡ ἰσχὺς της παρούσης ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1956

Ἡ παρούσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν.

VII. Κυροῦνται αἱ ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1956 ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, δι' ὧν ἐχορηγήθησαν κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημιώσεις λόγῳ ὑπερωριακῆς ἐργασίας ἐκ δραχμῶν 160—500 μηνιαίως εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τὸ μὴ λαμβάνον πέραν τῶν τακτικῶν αὐτοῦ ἀποδοχῶν προσθέτους ἀπολαύς ἢ οἰασθῆποτε ἀποζημιώσεις ἢ εἰδικὰ ἐπιδόματα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κυρίων αὐτοῦ καθηκόντων ἢ προσθέτων τοιοῦτων.

VIII. Κυροῦνται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὧν ἐχορηγήθη:

α) Ἀπὸ 1 Μαρτίου 1957 κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημιώσεως λόγῳ ὑπερωριακῆς ἐργασίας ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν (100) μηνιαίως εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν φυλακῶν, τῶν ἀναμορφωτικῶν Σχολείων καὶ της οἰκονομικῆς κατὰ θάλασσαν Ἀστυνομίας καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1957 ὅμοια ἀποζημιώσεις ἐκ δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα (250) μηνιαίως εἰς τοὺς εἰδικούς τεχνικούς ὑπαλλήλους τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν.

β) Ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1957 κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημιώσεως λόγῳ ὑπερωριακῆς ἐργασίας ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν (100) μηνιαίως εἰς τοὺς Ἀρχιφύλακας — Γραμματεῖς Ἀγρονομίαν.

γ) Ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1957 ἀποζημιώσεις ἐπιφυλακῆς ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν (100) μηνιαίως εἰς τοὺς μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἐνωμοτάρχου καὶ Ἀρχιφύλακος της Ἀστυνομίας Πόλεων τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὴν περιφέρειαν της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ Θεσσαλονίκης καὶ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1957 ὅμοια ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς ἀντιστοίχου βαθμοῦ ὑπαλλήλους της Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

IX. Κυροῦνται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν δι' ὧν αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἀποζημιώσεις ἀνηλλάγησαν τῶν κρατήσεων ὑπὲρ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου τῶν ὑπαλλήλων της Ἀστυνομίας Πόλεων.

X. Κυροῦται ἡ διὰ της ὑπ' αριθ. πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γ.Δ.Δ.Α.) 139004 τοῦ 1958 ἀπόφασεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, γενομένη καταβολὴ κατ' ἀποκοπὴν ἀποζημιώσεως λόγῳ ὑπερωριακῆς ἐργασίας ἐκ δραχ. εἴκοσιν ἡμερησίως εἰς τὸ προσωπικὸν της ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐκλογῶν (12 Ἀπριλίου μέχρι της 11 Μαΐου 1958) ὑπερωριακὴν ἐργασίαν αὐτοῦ.

XI. Ἐπιτρέπεται ὡς μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 6254)1934 καὶ διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τὴν πληρω-

μήν κατ' άποκοπήν άποζημιώσεων παρεχομένων εις δημοσίους υπαλλήλους προς αντιμετώπισιν των έξόδων κινήσεως εις ά υποβάλλονται δια την έκτέλεσιν της ύπηρεσίας των ή ως άμοιβή υπερωριακής αύτων άπασχολήσεως. Κυρούνται αι μέτ' χρι της δημοσιεύσεως του παρόντος έκδοθείσαι σχετικαι άποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών.

XII. Κυρούνται αι κάτωθι Υπουργικαι άποφάσεις, άφορῶσαι εις επιδόματα σεισμοπλήκτων υπαλλήλων δημοσιευθείσαι εις τό ύπ' άριθ. 278 τής 8.8.1962 φύλλον τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως (τεύχος Β') :

α) Υπ' άριθ. πρωτοκόλλου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους 115159 τής 27 Απριλίου 1955 άποφάσεις των Υπουργών Συντονισμού και Οικονομικών «περι παροχής επιδόματος εις τους δημοσίους υπαλλήλους και στρατιωτικούς τής περιφέρειας Βόλου».

β) Υπ' άρ. 139849/1955, 2000673/1965, 2023333/55, 245758/1955, 326610/1955, 334139/1955, 45755/1955, 195918/1956, 296893/1956, 100403/1957, 232663/1956, 177453/1957, 216754/1957, 263450/1957, 274036/1957 άποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

XIII. Κυρούται ή ύπ' άριθ. 270645/1948 άπόφασις του Υπουργού των Οικονομικών «περι καθορισμού ύποχρεώσεων των των μετόχων του Μ.Τ.Π.Γ.» (Φ.Ε.Κ. 198 Β')/1948).

Άρθρον 37.

I. Κυρούνται, άφ' ής ίσχυσαν, αι κάτωθι Πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου, άφορῶσαι εις συντάξεις εν γένει :

Υπ' άριθ. 342/1954 «περι αύξήσεως των συντάξεων εν γένει του Δημοσίου». (Φ.Ε.Κ. 41 Α')/1954).

Υπ' άριθ. 931 τής 9 Μαυ 1955 «περι κανονισμού των συντάξεων Χωροφυλάκων και Αστυφυλάκων». (Φ.Ε.Κ. 122 Α')/1962).

Υπ' άριθ. 1798 τής 26 Οκτωβρίου 1954 «περι καθορισμού τής προσαυξήσεως των συντάξεων λόγω πολυετούς ύπηρεσίας». (Φ.Ε.Κ. 270 Α')/1954).

Υπ' άριθ. 1449 τής 25 Ιουλίου 1957 «περι παροχής επιδόματος πολυετούς ύπηρεσίας εις τους συνταξιούχους του Δημοσίου». (Φ.Ε.Κ. 143 Α')/1957).

Υπ' άριθ. 265 τής 7 Φεβρουαρίου 1956 «περι χορηγήσεως από 1 Ιανουαρίου 1956 επιδόματος άκρίβειας εις συνταξιούχους και βοηθηματούχους του Δημοσίου». (Φ.Ε.Κ. 64 Α')/1956).

Υπ' άριθ. 139 τής 27 Οκτωβρίου 1959 «περι τρόπου παροχής του προέλεσμένου ειδικού επιδόματος παραπληγικού εις αναπήρους πολέμου, όπλίτας και άξιωματικούς». (Φ.Ε.Κ. 242 Α')/1959).

Υπ' άριθ. 137 τής 18 Αυγούστου 1960 «περι αύξήσεως του επιδόματος άνικανότητος των τυφλών ή άκρωτηριασμένων κατά τά δύο άκρα αναπήρων πολέμου κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 129 Α')/1960).

Υπ' άριθ. 64 τής 15 Ιουνίου 1962 «περι κανονισμού επιδομάτων άνικανότητος τυφλών και έχόντων βαρυτάτας αναπηρίας συνταξιούχων». (Φ.Ε.Κ. 96 Α')/1962).

Υπ' άριθ. 139 τής 30 Αυγούστου 1960 «περι του τρόπου κανονισμού των συντάξεων των πολιτικών συνταξιούχων των έξελθόντων τής ύπηρεσίας από 1 Οκτωβρίου 1959 κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 137 Α')/1960).

Υπ' άριθ. 188 τής 6 Δεκεμβρίου 1960 «περι καθορισμού του ποσού τής συντάξεως των συνταξιούχων του Δημοσίου από 1 Δεκεμβρίου 1960 κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 198 Α')/1960).

Υπ' άριθ. 74 τής 23 Μαΐου 1961 «περι όρισμού του συνταξίμου μισθού δια τον ύπολογισμόν κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 94 Α')/1961).

Υπ' άριθ. 141 τής 19 Σεπτεμβρίου 1961 «περι άντικαταστάσεως του άρθρου 1 τής ύπ' άριθ. 74/1961 Πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου». (Φ.Ε.Κ. 192 Α')/1961).

Αι περι έφ' άπαξ επιδόματος άεροθεραπειάς ενίων κατηγοριών πολιτικών, στρατιωτικών και ναυτικών συνταξιούχων ύπ' άριθ. 793 τής 18 Ιουλίου 1952 (Φ.Ε.Κ. 199 Α')/1952). 698 τής 5 Αυγούστου 1953 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')/1962), 1072 τής 3 Ιουλίου 1954 (Φ.Ε.Κ. 150 Α')/1954), 1161 τής 25 Ιουλίου 1955 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')/1962), 1107 τής 14 Ιουνίου 1956 (Φ.Ε.Κ. 166 Α')/1956), 1225 τής 28 Ιουνίου 1957 (Φ.Ε.Κ. 125 Α')/1957), 952 τής 17 Ιουνίου 1958 (Φ.Ε.Κ. 93 Α')/1958), 92 τής 17 Ιουνίου 1959 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')/1962), 115 τής 14 Ιουλίου 1960 (Φ.Ε.Κ. 109 Α')/1960), 89 τής 24 Ιουνίου 1961 (Φ.Ε.Κ. 112 Α')/1961) και ύπ' άριθ. 77 τής 29 Ιουνίου 1962 (Φ.Ε.Κ. 101 Α')/1962).

Αι περι χορηγήσεως εις τους πολιτικούς και στρατιωτικούς συνταξιούχους δώρων επί ταις έορταίς Χριστουγέννων και Πάσχα ύπ' άριθ. 2045 τής 4 Δεκεμβρίου 1954 (Φ.Ε.Κ. 13 Α')/1955), 537 τής 30 Μαρτίου 1955, 2439 τής 30 Δεκεμβρίου 1955 (Φ.Ε.Κ. 12 Α')/1956), 619 τής 24 Απριλίου 1956 (Φ.Ε.Κ. 113 Α')/1956), 1877 τής 6 Δεκεμβρίου 1956 (Φ.Ε.Κ. 5 Α')/1957), 605 τής 4 Απριλίου 1957 (Φ.Ε.Κ. 78 Α')/1957), 2142 τής 12 Δεκεμβρίου 1957 (Φ.Ε.Κ. 4 Α')/1958), 597 τής 3 Απριλίου 1958 (Φ.Ε.Κ. 122 Α')/1962) και 1049 τής 18 Δεκεμβρίου 1958 (Φ.Ε.Κ. 225 Α')/1958).

Υπ' άριθ. 175 τής 10 Μαρτίου 1953 (Φ.Ε.Κ. 73 Α')/1953) και 266 τής 31 Μαρτίου 1953 (Φ.Ε.Κ. 104 Α')/1953), άφορῶσαι τους συνταξιούχους του Δημοσίου τους εργαζομένους εις στρατιωτικας ύπηρεσίας, ως και αι ύπ' άριθ. 51066 τής 5 Φεβρουαρίου 1952 και 303230 τής 1 Σεπτεμβρίου 1962 (Φ.Ε.Κ. 278 Β')/62 άποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών δι' όν ένεκρίθη μέχρι 1ης Απριλίου 1953 ή σύγχρονος καταβολή συντάξεως και άποδοχών εις τους πολιτικούς και στρατιωτικούς συνταξιούχους τους ύπηρετούντας εις τό Δημόσιον ύπό την ιδιότητα του εκτάκτου ή ήμερομισθίου.

Υπ' άριθ. 44 του 1959 «περι αύξήσεως τής συντάξεως τής άπονεμηθείσης εις την Α. Υ. Πριγκήπισσαν Άσπασίαν». (Φ.Ε.Κ. 121 Α')/1959).

II. Κυρούται ή ύπ' άριθ. 80361 τής 25 Μαΐου 1955 πράξεις του Υπουργού των Οικονομικών «περι αύξήσεως από 1 Απριλίου 1955 των εκ του Δημοσίου Ταμείου καταβαλλόμενων συντάξεων κλπ.». (Φ.Ε.Κ. 278 Β')/1962).

Άρθρον 38.

Αι διατάξεις του παρόντος Ν. Διατάγματα εφαρμόζονται από του Οίκον. έτους 1963, πλην των διατάξεων δι' ός όρίζεται εν αύταίς άλλως.

Έν Κερκύρα τή 31 Αυγούστου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΔΗΓΟΤΡΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Ζ. ΖΗΣΑΚΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΛΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Κ. Μ. ΧΡΗΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, ΣΤ. ΚΟΥΝΔΟΥΤΡΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΔΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΛΙΑΛΟΥΤΡΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Έθωορήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς

Έν Αθήναις τή 1 Σεπτεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1^η Ιανουαρίου 1960 ή έτησίαν συνδρομή της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσίευσκος εν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης και τῷ Παραρτήματι τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δραχ.	40.
2. » » » Β'.....	»	25.
3. » » » Γ'.....	»	20.
4. » » » Δ'.....	»	400.
5. » » Παράρτημα.....	»	20.
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	50.
7. » » τεύχος πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.....	»	30.
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας.....	»	20.
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία.....	»	2.00

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμῖς τῶν ἠνωτέρω συνδρομῶν.

Υπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'.....	»	12,50
3. » » » Γ'.....	»	10.—
4. » » » Δ'.....	»	20.—
5. » » Παράρτημα.....	»	10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	25.—
7. » » τεύχος πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικοῦ κλπ.....	»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας.....	»	10.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη.....	»	100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον μέχρις 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2. ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω ἔκτος εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων.....	Δραχ.	20.
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	1.000
4. Τῶν ανακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ άρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων.....	»	500
5. Τῶν ανακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20/5/1939.....	»	10.
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Γραμμικῶν Ἑταιρειῶν.....	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν.....	»	30.
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	2.00.

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν.....	Δραχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνω ὤμων Ἑταιρειῶν.....	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν.....	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν.....	»	200
3. Τῶν ανακοινώσεων καὶ προσκλήσεων.....	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν.....	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	500

II εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	»	200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως ιαματικῶν ὑδάτων.....	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσίευσκος ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐκτελεσθῆναι δεῖ.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσίευσκος προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημοσία Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰς πράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ενδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἠνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσίευσκος ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΘΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ